

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
w ZIELONEJ GÓRZE
65-063 Zielona Góra, ul. Kopernika 1
tel. 068 324 73 90, 068 324 74 11
tel./fax 068 325 37 45

WOJEWÓDZKI URZĄD OCHRONY ZABYTEKÓW
65-063 Zielona Góra, ul. Kopernika 1

Załącznik do: decyzji nr. III.2.460.2011 (zm. 1/10-2)
z dnia 2012-02-09

PROJEKT REWALORYZACJI PARK ODRY W NOWEJ SOLI

STAROSTWO POWIATOWE
w Nowej Soli

09. 11. 2012

WPŁYNĘŁO

L. dz.

2

Lokalizacja: województwo: lubuskie

Powiat: Nowa Sól

Miasto : Nowa Sól

Lokalizacja: ul. Wrocławska i Muzealna w Nowej Soli

projektant:

mgr inż. Architekt Krajobrazu

Krawczyk Barbara

mgr inż. Architekt Krajobrazu
Barbara Krawczyk
kom. 500200344

BĘDÓW 2011

LUBUSKI WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTEKÓW
Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Zielonej Górze
ul. Kopernika 1, 65-063 Zielona Góra

Zielona Góra, 2012 -02- 0 9

tel. (068) 324 73 90, 324 74 11 fax (68) 325 37 45
www.lwkz.pl e-mail: sekretariat.zgora@lwkz.pl

ZN.5142.460.2011[mNSo-3]

Gmina Nowa Sól o statusie miejskim
Ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 12
67-100 Nowa Sól

DECYZJA

Na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 11, art. 6 ust. 1 lit. b, art. 7 pkt 1, art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 roku, Nr 162 poz. 1568 z późn. zm.), w związku z § 4 i 8 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz. U. z dnia 11 sierpnia 2011 r., nr 165, poz. 987) oraz art. 104 art. ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 01.12.2011 r. (data wpływu 05.12.2011 r.) złożonego przez Gminę Nowa Sól o statusie miejskim reprezentowaną przez Panią Barbarę Krawczyk zam. w Będowie 64

Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków p o s t a n a w i a

udzielić pozwolenia na podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru – zespołu architektoniczno - urbanistycznego miasta Nowa Sól, wpisanego do rejestru zabytków pod numerem L-375 (dawniej nr 2203), obejmujących zagospodarowanie Parku Odra w Nowej Soli przy ul. Wrocławskiej, dz. nr ewid. 123/3, 123/5 i 123/10, zgodnie z przedstawionym projektem „Projekt rewaloryzacji Parku Odry w Nowej Soli. Lokalizacja: województwo lubuskie. Powiat: Nowa Sól. Miasto: Nowa Sól. Lokalizacja: ul. Wrocławska i Muzealna w Nowej Soli” opracowanym przez Panią mgr inż. architekt krajobrazu Barbarę Krawczyk, Będów 2011.

Zakres prac obejmuje w szczególności:

- likwidację fontanny oraz betonowych pozostałości po podeście i muszki koncertowej, a także niskich płotków z płaskownika otaczających dawniej trawniki i drogi oraz usunąć metalowe ogrodzenie wokół istniejącego drzewa będącego pomnikiem przyrody;
- przebudowa układu dróg parkowych (nawiązanie do historycznej sieci dróg);
- wykonanie ciągów komunikacji pieszej i jezdnej z nawierzchni betonowych stylizowanych - kostka brukowa – diłos koloru melanz jasny z piaskowym. Z jednoczesnym wydzieleniem części pieszej i jezdnej (przeznaczonej dla rowerzystów i rolkarzy);
- przeprowadzenie renowacji trawników oraz cięć pielęgnacyjnych drzew;

uwaga!

Zgodnie z art. 82 ust. 1a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2004r. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) „zabiegi w obrębie korony drzewa na terenie zieleni lub zadrzewieniach mogą obejmować wyłącznie:

- 1) usuwanie gałęzi obumarłych, nadłamanych lub wchodzących w kolizję z obiektami budowlanymi lub urządzeniami technicznymi,
 - 2) kształtowanie korony drzewa, którego wiek nie przekracza 10 lat,
 - 3) utrzymywanie formowanego kształtu korony drzewa";
- wprowadzenie elementów małej architektury tj.:
 - ławki z oparciem (producent Komserwis) – „siedzisko w kolorze ciemny brąz, żeliwne stopy ławek malowane w kolorze ciemnozielonym młotkowym”,
 - kosze na śmieci (producent Zano),
 - tablice informacyjno-edukacyjne w ilości 4 szt. (kolor ujednolicony z kolorystyką ławek, słupów oświetleniowych),
 - lampy parkowe (typ SP3W/E W., wysięgnik WTM 14/3, oprawa OW szyszka przezroczysta PCUV ROSA, kolor słupów parkowych – zielony),
 - projektory ARIES ZENIT 30 do podświetlania drzew pomnikowych,
 - żeliwne stojaki do rowerów (na końcach dróg pożarowych, wzornictwo i kolor dostosowany do zaproponowanej małej architektury),
 - fontanna nawierzchniowa (płyty granitowe i kamienne kule),
 - trejaż z donicami i ławkami zlokalizowany w północno-zachodniej części parku;
 - wprowadzenie kolistych „rózańek”;
 - dokonanie nasadzeń krzewów;
 - wydzielenie strefy dla psów za pomocą żywopłotu.

Planowany termin prac: 2012 – 2014 r.

Termin ważności decyzji: do 31 grudnia 2014 r.

Pozwolenia udziela się pod warunkiem spełnienia obowiązków polegających na:

1. Stosownie do art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 roku, Nr 162 poz. 1568) Inwestor zobowiązany jest do przeprowadzenia badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych związanych z realizacją ww. zamierzenia. Inwestor przed rozpoczęciem ww. prac winien uzyskać pozwolenie Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 5 wyżej cytowanej ustawy.
2. Stosownie do § 19 ust. 2 pkt. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Kultury z dn. 27 lipca 2011r. (Dz. U. z 2004, Nr 150, poz.1579) informuję, że inwestor zobowiązany jest do zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu działań oraz do niezwłocznego zawiadomienia o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu prac.
3. Stosownie do art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2003 Nr 162 poz 1568 z późn. zm) informuję, że pozwolenie może być cofnięte lub zmienione w razie ujawnienia, po jego wydaniu, nowych okoliczności, które mogą mieć wpływ na zakres prowadzenia wskazanych w pozwoleniu prac, robót, badań, innych działań.

u z a s a d n i e n i e

Planowana inwestycja dotyczy Parku Odra w Nowej Soli przy ul. Wrocławskiej (działki nr ewid. 123/3, 123/5 i 123/10) zlokalizowanego na terenie zespołu architektoniczno-urbanistycznego miasta Nowa Sól, wpisanego do rejestru zabytków pod numerem L-375/A (dawniej nr 2203) i objętego ochroną krajobrazową w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 04.05.1976 r.

Wnioskiem z dnia 01.12.2011 r. (data wpływu 05.12.2011 r.) Gmina Nowa Sól o statusie miejskim (właściciel ww. nieruchomości) reprezentowana przez Panią Barbarę Krawczyk zam. w Będowie 64, wystąpiła o pozwolenie na zagospodarowanie obszaru Parku Odra w Nowej Soli przy ul. Wrocławskiej, dz. nr ewid. 123/3, 123/5 i 123/10. Ustalono, że przedmiotowa inwestycja ma na celu w szczególności odtworzenie historycznego układu ścieżek parkowych, a także modernizację, poprawienie wyglądu i funkcji Parku Odra z dostosowaniem jej przestrzeni do współczesnej formy użytkowania tego obszaru. Zastosowane rozwiązania są w dużej mierze dostosowane do charakteru miejsca i nie wpłyną negatywnie na całość ww. przestrzeni parkowej zlokalizowanej w obrębie zabytkowego zespołu architektoniczno-urbanistycznego ww. miasta. Z uwagi na fakt, iż przedmiotowe zamierzenie będzie miało pozytywny wpływ na całościowe zagospodarowanie układu ww. parku i walory estetyczne wspomnianego powyżej parku oraz na jego chronione wartości, Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków udzielił pozwolenia w powyższym zakresie. W celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru nad wykonywanymi pracami w sentencji określono warunki konserwatorskie.

W związku z powyższym nie ma przeciwwskazań konserwatorskich dla realizacji w/w zamierzenia zgodnie z przedstawionym projektem.

Na podstawie art. 36 ust. 1 p. 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami /Dz. U. 2003 r. Nr 162 poz. 1568 ze zm./ prowadzenie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków, w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji decyzji.

Jednocześnie informuję, że:

1. Uzyskanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na podjęcie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego (art. 36 ust. 8 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami /Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm./).
2. Stosownie do § 19 ust. 1 p. 4 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz. U. z dnia 11 sierpnia 2011 r., nr 165, poz. 987) informuję, że postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
3. Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2004 Nr 92 poz. 880 z późn. zm.) zezwoleń na usunięcie drzew z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków wydaje wojewódzki konserwator zabytków.
4. W oparciu o art. 88 ust. 1 pkt 3 w powiązaniu art. 90 ww. ustawy o ochronie przyrody wójt, burmistrz albo prezydent miasta wymierza karę pieniężną za zniszczenie spowodowane niewłaściwą pielęgnacją terenów zieleni, drzew lub krzewów. Czynności o których mowa w art. 83-89, w zakresie, w jakim wykonywane są one przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, w odniesieniu do nieruchomości będących własnością gminy, wykonuje starosta.

p o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie, za pośrednictwem Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Z up. Lubuskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków
[Signature]
mgr Ryszard [illegible]
Zastępca Lubuskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków

Otrzymuje:

✓ Strona na adres pełnomocnika: Pani Barbara Krawczyk, Będów 64, 66-100 Sulechów
Załącznik 2 egz. projektu „Projekt rewaloryzacji Parku Odry w Nowej Soli. Lokalizacja: województwo lubuskie. Powiat: Nowa Sól. Miasto: Nowa Sól. Lokalizacja: ul. Wrocławska i Muzealna w Nowej Soli” opracowanego przez Panią mgr inż. architekt krajobrazu Barbarę Krawczyk, Będów 2011 oznaczone znakiem pisma i opieczetowane stanowią jego integralną część.

Do wiadomości:

Starostwo Powiatowe w Nowej Soli ul. Stanisława Moniuszki 3B, 67-100 Nowa Sól

a/a, 8662/ D.-36.1.1 i 11 (LPal)

SPIS TREŚCI

METRYCZKA PARKU PODSTAWA OPRACOWANIA

I ANALIZA HISTORYCZNA

1. Krótka historia miasta NOWEJ SOLI
2. Ewolucja układu przestrzennego
3. Dzieje parku
4. Jan Dawid Gruschwitz (1776 – 1848)
5. Dawne Plany, ryciny i widokówki
6. Źródła do analizy historycznej

II CHARAKTERYSTYKA STANU ISTNIEJĄCEGO

1. Układ przestrzenny
2. Gospodarka zielenią
3. Analiza stopnia zachowania układu zabytkowego
4. Rola Obiektu w Krajobrazie

III WNIOSKI KONSERWATORSKIE I ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE

IV WPŁYW NA OTOCZENIE

V INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

VI DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

CZEŚĆ GRAFICZNA:

Inwentaryzacja zieleni	1
Projekt zagospodarowania Zieleni	2
Projekt Plac z wgłębniakiem i fontanną	3

Przedmiot i cel opracowania.

Przedmiotem opracowania jest wykonanie rewaloryzacji Parku Odry w Nowej Soli

Stan prawny nieruchomości:

Park w obrębie miasta Nowa Sól, obręb Nowa Sól : własność: Gmina Nowa Sól – Miasto. Powierzchnia parku 2,04ha

Obiekt ma służyć biernej rekreacji .Uporządkowanie układu ciągów pieszych zapobiegnie dalszej degradacji miejsca, uporządkowanie układu zieleni i wprowadzenie fontanny nawierzchniowej znacząco podniesie atrakcyjność miejsca, uatrakcyjniąjąc architektonicznie i przyrodniczo zaniedbaną część miasta.

Podstawa opracowania i materiały wyjściowe do projektowania.

Podstawa opracowania

Projekt opracowano w oparciu o:

Zlecenie inwestora – Prezydenta Miasta Nowa Sól

Materiały wyjściowe wykorzystane do projektowania

Do projektowania wykorzystano:

Plan sytuacyjno – wysokościowy w skali 1:500

Materiały z wizji lokalnych w terenie

Pomiary uzupełniające

Inwestor

Inwestorem projektowanego zadania jest:

Gmina Nowa Sól - Miasto

ul. Piłsudskiego 12 67-100 Nowa Sól

Adres inwestycji: zbieg ulic Wrocławskiej i Muzealnej w Nowej Soli, Obręb Nowa Sól

METRYCZKA PARKU			
1.	Adres: Nowa Sól, ul. Wrocławska/Muzealna	Gmina: Nowa Sól	Województwo: Lubuskie
2.	Nazwa parku aktualna: Park przy fabryce nici „Odra”; Park „Odry”		
3.	Rodzaj parku i stan jego zachowania: Park fabryczny		
4.	Czas powstania i najważniejsze fazy przekształceń: Założony w 1852 roku; Wyposażony w muszlę koncertową		
5.	Powierzchnia parku: 2,04 ha	Wód: -	Istniejące budynki: Budynek ZOZ, Dom Kultury, portiernia NFN, O wartości zabytków: Willa J.D. Gruschwitsa i oranżeria z XIX., Willi Lorentza, Magazyn wyrobów gotowych, dom służb
6.	Nr i data rejestru parku:	Opinia Komisji Konserwatorskiej:	Inne:
7.	Użytkownicy obiektu: Muzealna 46: Lecznica dla zwierząt; Komenda Straży Miejskiej; Ośrodek Pomocy Społecznej; Środowiskowy Dom Samopomocy im. Brata Alberta; Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów. Muzealna 42: Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Ars Medica”.		
8.	Istniejące dokumentacje:	Pomiar sytuacyjno-wysokościowy:	Inwentaryzacja zieleni:
	Studium historyczne:	Założenia techniczno-ekonomiczne:	Dokumentacje branżowe, techniczne i ekspertyzy:
9.	Przeprowadzone remonty budynków:		
	Przeprowadzone remonty parku:		

I Analiza historyczna

1. Krótka historia miasta Nowej Soli

Historia miasta sięga roku 1563. Pierwotnie była to osada, zamieszkała przez kupców, rzemieślników i przewoźników wodnych. Powstała wkrótce po przejęciu przez dynastię Habsburgów władzy nad Śląskiem w XVI wieku. Nazwa miasta nie jest przypadkowa, związana jest warzelnią soli „Neusalzburg”, której nazwę w późniejszych czasach skrócono do „Neusalz”. W dawnych czasach sól należała do produktów drogich. Na Śląsk sprowadzano ją z kopalni w Wieliczce i Bochni, a więc dostawy zależne były od stosunków politycznych z Polską, które w tamtych czasach stopniowo się pogarszały. Już od roku 1511 ordynacja króla polskiego Zygmunta I Starego spowodowała utrudnienia w dostawach soli na teren Śląska z polskich kopalni. Habsburgowie chcąc uniezależnić się od dostaw z Polski szukając rozwiązania postanowili sprowadzać sól z innych części Europy. Dlatego z przychylnością Władz Austriackich spotkał się plan gdańskiego przedsiębiorcy Antoniego Schmidta, który zakładał uruchomienie na Śląsku warzelni soli morskiej. Surowiec miał być sprowadzany statkami do Szczecina z wybrzeży Bretanii, a następnie barkami do położnych nad Odrą warzelni. W roku 1553 cesarz Fryderyk I wydał gdańszczaninowi stosowne zezwolenia i przywileje niezbędne do uruchomienia warzelni. W zamian Schmidt zobowiązał się przystąpić do działań mających na celu regulację koryta Odry, zorganizować transport surowca i rozpocząć w przeciągu dwóch lat produkcję soli.

Pierwsza warzelnia założono w okolicy Milska, jednakże na skutek sporu z właścicielem gruntu została ona zamknięta. Drugą warzelnię wybudowano na już na gruntach cesarskich nieopodal wsi Modrzyca. Była to budowla o konstrukcji drewnianej. W 1572 r. zniszczył ją huragan. Po tej klęsce nowe obiekty zaczęto stawiać w większości z cegły i kamienia. Obok warzelni wybudowano okazały gmach urzędu solnego (późniejszy ratusz), tartak wodny, browar, karczmę oraz inne zabudowania gospodarcze i mieszkalne. Powstałą osadę nazwano początkowo „Przy Nowej Soli w Modrzycy” (niem. Zum Neuen Saltzen bei Moderitz), a następnie Nowa Sól (niem. Neusalz). Pod koniec XVI w. wybudowano kościół Św. Michała, ufundowany przez starostę solnego Daniela von Preussa. W XVII w. uruchomiono pocztę konną. Okazały zajazd pocztowy postawiono poza osadą i przeprowadzono krótszą drogę łączącą Nowe Miasteczko z Otyniem, która z czasem stała się główną arterią komunikacyjną osady.

W roku 1740, podczas tzw. Wojny Śląskiej, czyli konfliktu zbrojnego między Prusami i Austrią, do Nowej Soli wkroczyły wojska króla pruskiego Fryderyka II. Na mocy zawartego pokoju, Dolny Śląsk stał się częścią Prus. Dnia 8 Października 1743 r. król nadał Nowej Soli przywilej lokacyjny. Rozwój miasta miał się opierać się na żegludze i przemyśle. Dlatego też bardzo szybko uruchomiono faktorię kamieni młyńskich oraz wytwórnię grynszpanu (barwnik wyrabiany z tlenku miedzi). Na rozwój gospodarczy nowego miasta pozytywnie wpłynęła decyzja króla, zezwalająca na osiedlenie w Nowej Soli ewangelickiej gminy Braci Morawskich. Nowa Sól została tzw. miastem królewskim, czyli podporządkowanym bezpośrednio królowi. Na czele miasta postawiono magistrat, ustalono także herb miejski.

W 1743 r. Bracia Morawscy zwani także hermhutami (spadkobiercami morawskiego husytyzmu) otrzymali od króla Prus Fryderyka II zezwolenie na wolne praktyki religijne w lokowanej Nowej Soli. Fryderyk II pragnął przyspieszyć rozwój gospodarczy nowego miasta, w tym względzie swoje nadzieje pokładał on w Bracia, którzy, jak się okazało, nie zawiedli

jego oczekiwań. Z ich grona wyszedł założyciel fabryki nici Johann David Gruschwitz, do nich należał właściciel fabryki kleju Garve, bracia prowadzili też największą firmę handlową w mieście Meyerotto et Co.

W roku 1756 Austria zawarła przymierze z Francją, by przy jej pomocy odebrać Prusom utracone ziemie Śląska. Wydarzenie to zapoczątkowało nowy konflikt zbrojny między Prusami a koalicją państw europejskich. Na początku sukcesy odnosili Austriacy, jednakże w roku 1757 Prusacy przejęli na powrót cały Śląsk, przystępując do represji wobec ludności sympatyzującej z monarchią Habsburgów. Po przegranej przez Fryderyka II bitwie pod Kurowicami ziemie nadodrzańskie znalazły się pod kontrolą armii rosyjskiej oraz austriackiej. Przez kolejne lata Nowa Sól była jeszcze kilkakrotnie widownią przemarszu wojsk różnych armii. Wojenne działania zakończyły się dopiero w roku 1763 układem pokojowym. Na jego mocy Prusy zatrzymały Śląsk w swoich granicach. Z upływem kolejnych miesięcy miasto zaczęło się odradzać. Przystąpiono między innymi do odbudowy domostw i do naprawy zniszczeń dokonanych podczas wojny. Ponadto do Nowej Soli zaczęli ścierać nowi osadnicy. Uruchomiono nowe zakłady: tkalnię, garbarnię, zakład blacharski, hutę szkła i wiele innych oraz wzniesiono nowe magazyny faktorii solnej.

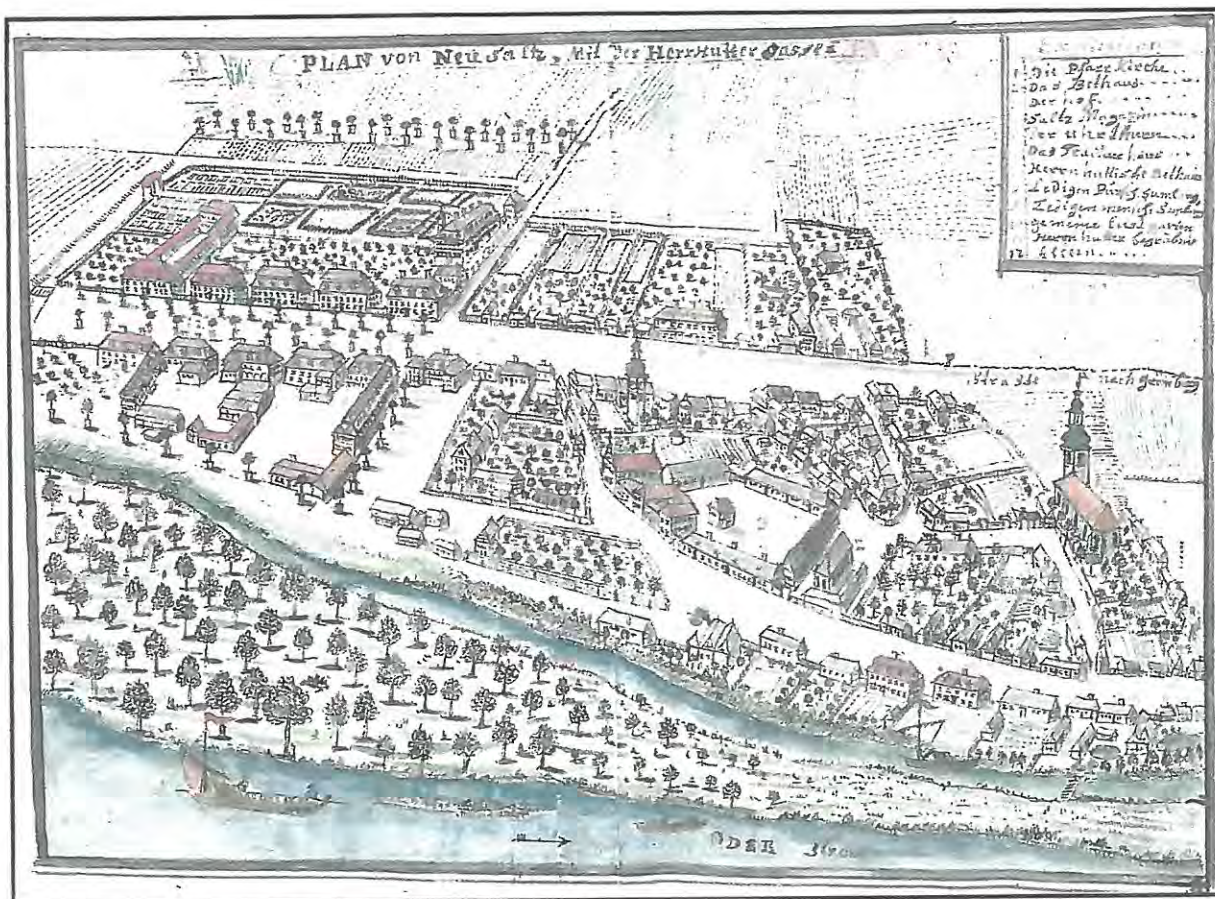
Po roku 1815 w wyniku przeprowadzonych zmian administracyjnych, Nowa Sól znalazła się w powiecie koźuchowskim, rejencji legnickiej. Dzięki dynamicznemu rozwojowi miasta w XIX Nowa Sól w szybkim czasie stała się poważnym ośrodkiem przemysłowym o profilu hutniczo-metalowym i przetwórczym lnu. Doskonale prosperowały zakłady wyrobu kamieni młyńskich, garbarnia braci morawskich i trzy krochmalnie. W 1844r. wzmiankowano ponadto faktorię solną z 6 magazynami, 3 browary, gorzelnię i 16 wiatraków. Miasto liczyło wówczas aż 3340 mieszkańców. W latach 80-tych XIX wieku powstała fabryka mebli, wytwórnia papieru, parowy tartak i fabryka maszyn rolniczych. Rozpoczęła także produkcję stoczni (w 1844 r. działały już 4 zakłady skutnicze). Budowano tam dwa rodzaje drewnianych barek. Rozwiniął się również przemysł przetwórczo-spożywczy. Znaczącą rolę w żegludze na Odrze odgrywał także port przeładunkowy.

W latach 1903-1907 sfinalizowano budowę linii kolejowej w kierunku Poznania, budując stalowy most w Stanach. Nowa Sól utrzymywała stosunki handlowe ze Śląskiem, Saksonią, Pomorzem, Skandynawią i Ameryką Południową. Rozwinęła się także strefa usług dla mieszkańców. Powstawały restauracje, gospody i hotele. Właściciele przedsiębiorstw budowali okazałe kamienice, wille oraz fundowali szpitale, biblioteki. Powstawały również osiedla robotnicze.

Lata 20-te oraz początek lat trzydziestych to okres wychodzenia z kryzysu. Pomimo piętrzących się trudności władze miasta przeprowadziły szereg śmiałych inwestycji. Przebudowano sieć wodno-kanalizacyjną, wytyczano nowe ulice i rozpoczęto budowę osiedli mieszkaniowych. Kwitło życie towarzyskie i kulturalne. Prosperowały liczne kina i restauracje, które dostarczały mieszkańcom rozrywek, organizowano koncerty i zabawy taneczne. Dużą popularnością cieszyły się także rodzinne wycieczki do lasu za Odrą (Oderwald), gdzie zorganizowano ścieżki spacerowe i dydaktyczne. Modernizowano stare fabryki i uruchamiano nowe przedsiębiorstwa. Z solnej przeszłości pozostało wykorzystywanie części starych magazynów nad Odrą na składowanie importowanej soli. Jednak sprawny transport kolejowy uczynił zbędnym robienie wielkich zapasów tego surowca tak, iż tradycje solne pozostały już tylko w nazwie miasta.

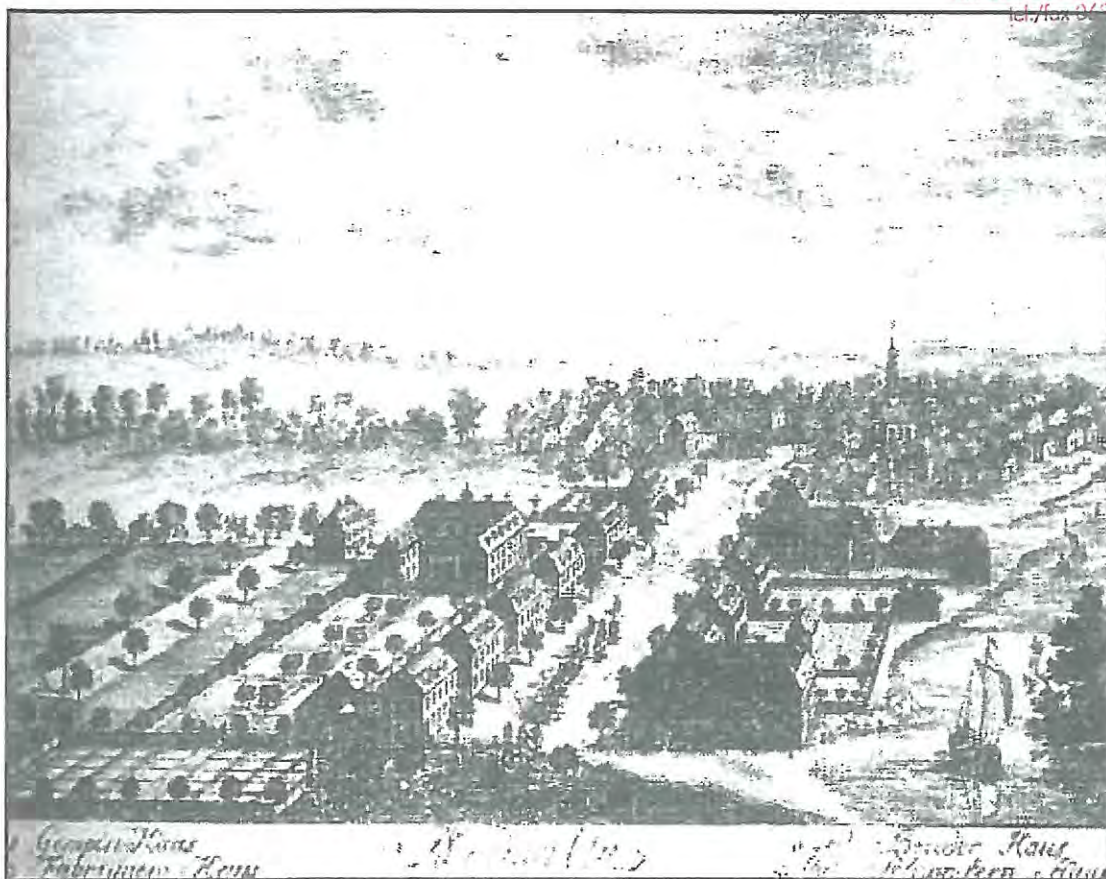
2. Ewolucja układu przestrzennego

Na początku lat 50-tych XVIII w. sporządzony został plan Nowej Soli. Przedstawiał on miasto jakby z lotu ptaka.

Rycina 1. Plan Nowej Soli z lat 1751 – 1759r.

Szkic ten przedstawiał południowo-zachodnich obrzeża Nowej Soli. Widać na nim jak pięknie zostało zaprojektowane i zbudowane z dużym poczuciem estetyki osiedle braci Morawskich. Z zabudowań, w widoczny sposób, wyróżniają się: dom modlitewny i zabudowania fabryczne. Zwraca uwagę nie tylko doskonała symetria zabudowy ale również dbałość o zadrzewienie osiedla. Widoczna jest między innymi aleja kasztanowa oraz lipowa. Na planie miasta zaobserwować można kilka innych uliczek, z których jedna w przyszłości stała się główną ulicą powstającego miasta. Biegła ona z kierunku zachodniego do głównego traktu z Zielonej Góry do Wrocławia (Wydr 1993).

Rycina 2. Panorama Nowej Soli.

Mieszkańcy kolonii stanowili znaczący potencjał stanu ludnościowego Nowej Soli. Coraz to nowe inwestycje odgrywały szczególną rolę w funkcjonowaniu miast oraz służyły całej społeczności. Dzięki temu Nowa Sól wciąż się rozwijała, kwitł przemysł, handel, życie kulturalne, dbano o estetykę - ulice wysypywano piaskiem, na poboczach sadzono kasztanowce, a między domami zaplanowano otwartą przestrzeń. Za rzędami domów, znajdowały się piękne ogrody, które według kronik były wówczas rzadkością na Śląsku. Główny udział mieli w tym Bracia Morawscy. To oni prowadzili daleko idące zmiany w racjonalnym estetycznym i funkcjonalnym sposobie zabudowy, a więc pojęciach estetycznych na Śląsku jeszcze rzadko eksponowanych.

Na południowym obszarze osiedla zlokalizowany był cmentarz, który początkowo obsadzony był drzewami tylko po zewnętrznym obwodzie. Jednakże podczas odbudowy kolonii, po zniszczeniach w roku 1759, zmniejszono obszar cmentarza od wschodu i zachodu na rzecz zadrzewionych kwartałów. W późniejszym okresie na terenie przylegającym do cmentarza od strony południowej założony został też pierwszy park. Drugi park, podzielony geometrycznie na cztery kwadraty, założono przy tkackiej manufakturze, naprzeciw cmentarza, po przeciwnej stronie drogi przelotowej (Wrocławskiej).

3. Dzieje parku

Zasadę upiększania zasiedlonej przestrzeni zielenią przeniósł na terenie swoich zakładów tekstylnych – wywodzący się z gminy Braci Czeskich, Johan Dawid Gruschwitz. W bezpośrednim sąsiedztwie fabryki założył on w roku 1852 piękny Park. Założenie to później powiększono stosując zadrzewienia równoległe do arsenału po stronie wschodniej szosy wrocławskiej. Od momentu swojego powstania losy parku związane były z fabryką. J. D. Gruschwitz. On i jego następcy zażyli ze swej działalności socjalnej na rzecz pracowników fabryki. Gruschwitz stworzył miejsce do wypoczynku i zachował w ten sposób zieloną przestrzeń w otoczeniu zindustrializowanego i coraz silniej rozbudowującego się miasta. Na rzecz rodzin przemysłowców przełomu XIX/XX wieku wzniesiono budowle rekreacyjne. Pomoc potrzebującym i rozwijanie sfery socjalnej były wówczas w dobrym tonie.

Przypuszcza się, iż to założenie od początku miało charakter ogrodu publicznego. Stanowiło również zieloną przegrodę między drogą tranzytową Berlin – Wrocław. Niestety, skromne źródła historyczne nie pozwalają w pełni określić, jakim przemianom podlegało założenie w kolejnych latach. Z tego samego powodu dość trudno jest opisać roślinność pierwotnie występującą w parku. Ze współczesnych badań dendroflory wnioskuje się, iż dominującą rolę stanowią tu rośliny liściaste. Natomiast z planu z lat 1895 – 1896 można odczytać, że drzewa sadzono w grupach lub wzdłuż dróg parkowych - alejowo.

Historia powojenna parku to czas, w którym założenie to było dostosowywane do potrzeb kulturalnych socjalistycznej rzeczywistości. Zostało wówczas wyburzone murowane ogrodzenie. Zmieniono także nawierzchnie na charakterystyczne dla tamtej epoki trylinkę i asfalt. Założono także oświetlenie oraz wybudowano muszlę koncertową i betonowy podest. Między willą Gruschwitza a oranżerią wybudowano budynek ZOZ.

4. Jan Dawid Gruschwitz (1776 – 1848)

Jan Dawid Gruschwitz urodził się w ubogiej rodzinie chłopskiej w Unterheinsdorf w Saksonii. Już we wcześniejszej młodości uległ o gorliwej pietystycznej religijności i w poszukiwaniu drogi życiowej wyjechał na Śląsk, gdzie przystał do gminy Braci Morawskich – w pierw w Piławie k. Dzierżoniowa, następnie w Odnowie pod Bolesławcem, a wreszcie (w 1808r.) w Nowej Soli. Został on majstrem w należącej do wspólnoty manufakturze lnianej, która istniała od 1765r., Wykazał się on dużą kreatywnością. Dzięki pomysłom Gruschwitza interesy manufaktury szły coraz lepiej. Dlatego mianowano go najpierw zarządcą manufaktury a następnie, w roku 1816 w porozumieniu z władzami wspólnoty, przejął on firmę na własność. W tym samym roku J. D. Gruschwitz ożenił się z członkinią gminy Braci Morawskich, Marią Sammert, córką krawca. W roku 1819 urodził się z tego związku syn Henryk, a trzy lata później przyszedł na świat drugi z synów, Aleksander. W ten sposób przedsiębiorstwo zyskało dziedziców, którym dane było rozwinąć – już dobie rewolucji przemysłowej w Prusach – potęgę rodzinnej fabryki. Produkcję prowadzono nadal w należącym do niej budynku w Nowej Soli (przy dzisiejszej ulicy Wrocławskiej). W tym samym czasie, w połowie XIX wieku, zostaje założony przyfabryczny park, będący przedmiotem tego opracowania.

Dla Gruschwitza oraz jego następców osiąganie korzyści materialnych nigdy nie było jedynym celem ich działalności. Firmą zarządzali oni wzorowo, od początku dbając przedew

wszystkim o pracowników, poprzez zapewnianie im godziwych zarobków, interesowanie się ich zdrowiem oraz ich warunkami mieszkaniowymi. Z czasem działania te przekształciły się w zorganizowaną działalność socjalną zakładu, która obejmowała m.in. działalność kasy chorych, wypłacanie zasiłków dla pokrzywdzonych przez los i wydawanie tanich posiłków. Podjęto także na rzecz miasta inicjatywy o charakterze filantropijnym, takie, jak ufundowanie sierocińca, przytułku dla nieuleczalnie chorych oraz kaplicy. Dzięki tym działaniom nazwisko Gruschwitz nierozzerwalnie związało się z historią gospodarczą i społeczno-kulturalną miasta Nowej Soli w XIX i XX wieku.

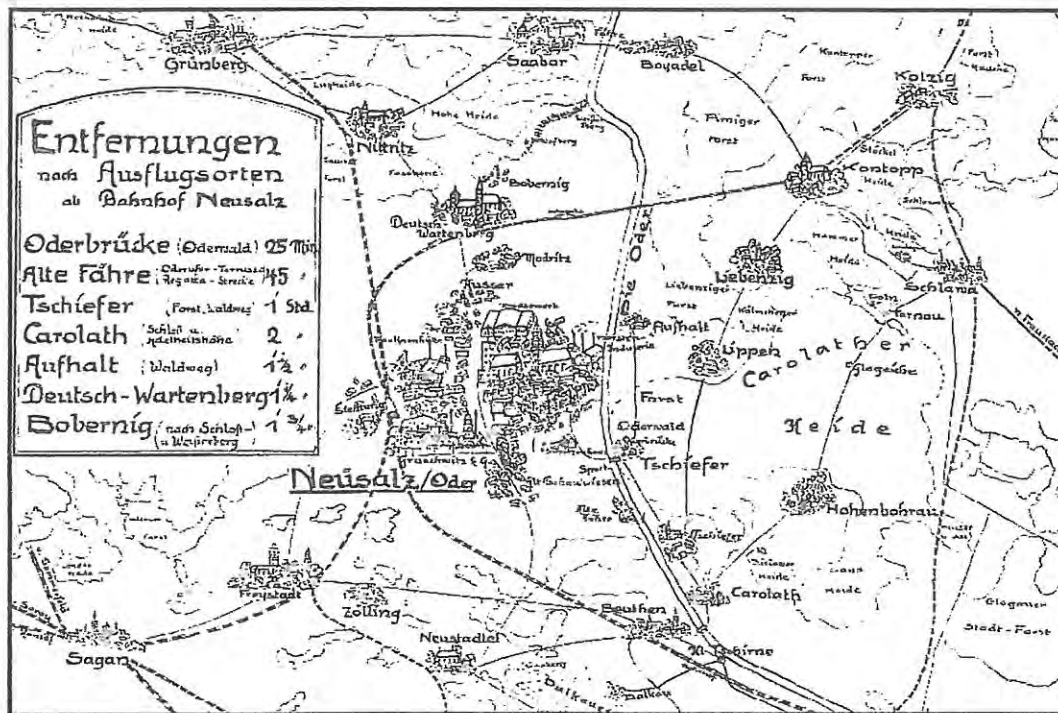
5. Fabryka nici „Odra”

Gruschwitz Textilwerk A.G. Był należał do jednych z tych zakładów na terenie Nowej Soli, których geneza wywodzi się z dawnej warzelnii solo. Warzelnia wraz z rozwijającą się dzięki niej żegluga na Odrze, spowodowały rosnący popyt na przędze lnianą. Potrzebna była ona do wyrobu płótna żeglugowego, sieci rybackich, lin, a przede wszystkim mocnych worków, w których przewożono m.in. sól. Dlatego w roku 1765 powstała manufaktura wytwarzająca tkaniny lniane i przędzę. To właśnie do tej manufaktury w roku 1808 przybył Jan Dawid Gruschwitz. Pierwszy etap rozwoju fabryki za Gruschwita trwał do 1845 roku. W tym czasie zakupiono maszynę poruszaną konnym kieratem, a w 1845 roku nabyto także angielską maszynę parową. Kiedy współwłaścicielami zostali synowie Gruschwita Henrich i Aleksander, fabryka przejęła nazwę „Zwirnfabrik J.D.Gruschwitz & Solne”.

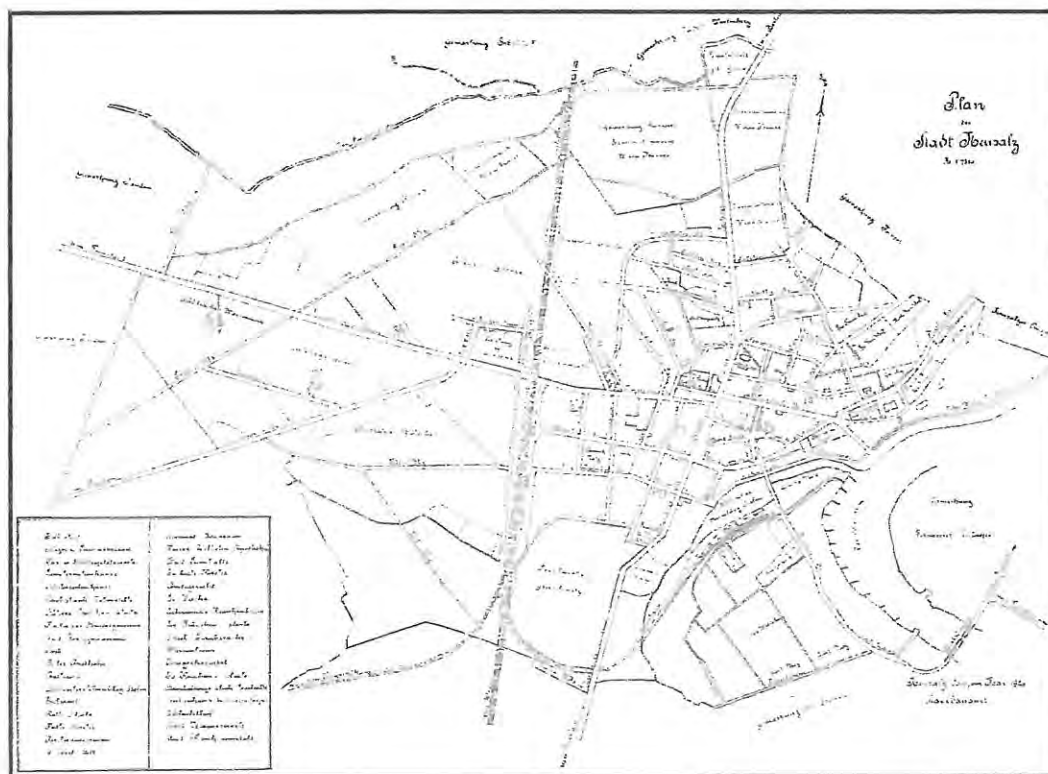
Zakład wciąż rozbudowywano, w latach 1845 – 1851 wzniesiono budynki farbiarni oraz nową przędzalnię, którą w 1845 roku zniszczył pożar. Pół roku po pożarze Aleksander Gruschwitz uruchomił większą i nowocześniejszą. Powstała także filia w Żukowiu, a w 1874 roku zakład w Zielonej Górze. Kolejny właściciel fabryki Alfred Gruschwitz otrzymał solidne przygotowanie zawodowe, praktykując najpierw fabryce ojca, a następnie w Anglii. Jego młodszy brat, Aleksander, objął kierownictwo zakładów zielonogórskich. W 1893 roku rozpoczął on rozbudowę niciarni bawełny. Kiedy Alfred w 1907 roku niespodziewanie zmarł, w fabryce pracowało już 2200 osób. Jako, że syn Alfreda Aleksander Doherr Gruschwitz był jeszcze niepełnoletni, w jego imieniu kierowali przedsiębiorstwem dyrektorzy Max Schafer i Karl Janson.

Na początku wieku zakłady zielonogórskie i nowosolskie utworzyły spółkę „Gruschwitz Textwerke A.G.” siedzibą była Nowa Sól. W latach 1914 – 1919 brakowało surowca. Powodem była wojna. To pociągało za sobą spadek produkcji. W latach powojennych, mimo trudności okresu wielkiego kryzysu, zakład nadal się rozbudowywał. W 1930 roku rozpoczęto obróbkę sizalu. Liczba zatrudnionych wzrosła wówczas do 3,5 tysiąca osób. Pierwsze lata II Wojny Światowej nie wpłynęły znacząco na produkcję, ponieważ ówczesne zapasy surowca były bardzo duże. Po przejściu terenów przez Niemców, na terenie fabryki w roku 1939 założono obóz pracy przymusowej dla Polaków, a od 1942 roku - dla kobiet. Zakład przestał produkować na początku Lutego 1945 roku. Jego zniszczenie z chwilą objęcia przed administrację polską wyniosło wg oficjalnych danych 28%. Dnia 7 Listopada 1945 roku fabrykę pod nazwą Państwowe Zakłady Przemysłu Lniarskiego nr 4 „Odra” przejął Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczego. W 1951 roku zakład zmienił nazwę na Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego. Kolejnej zmiany nazwy na Nowosolska Fabryka Nici „Odra” została dokonana w latach siedemdziesiątych. Niestety, po roku 1989 rozpoczęły się trudności płatnicze i kłopoty ze zbytem nici. Spowodowało to ogromny spadek produkcji tak, iż w roku 1997 sądowo ogłoszono upadłość fabryki.

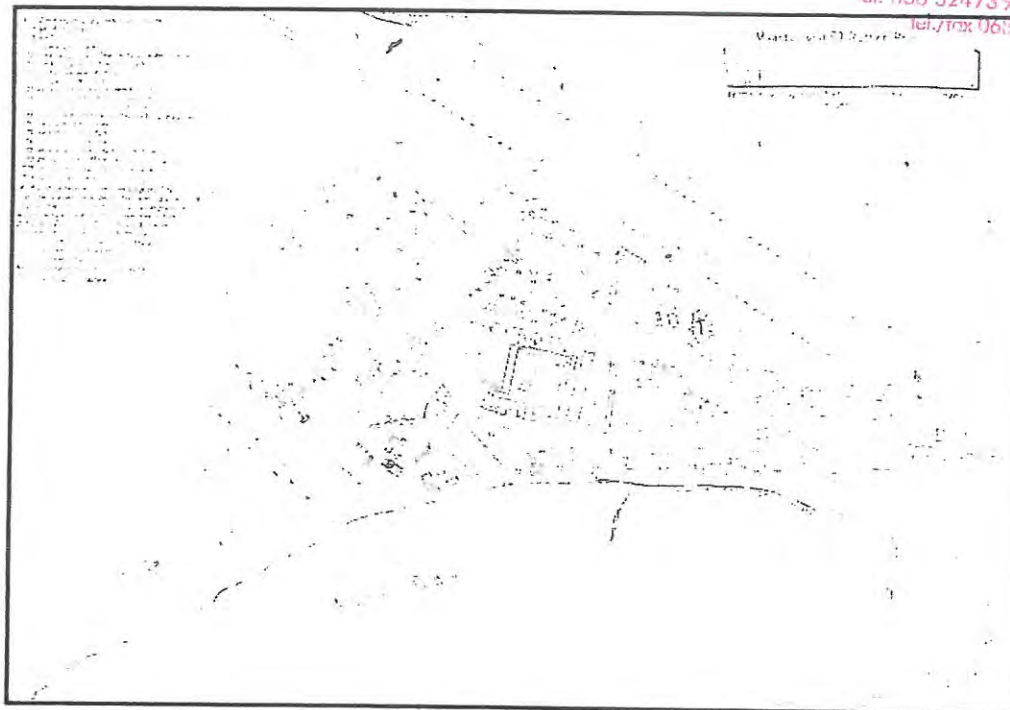
6. Dawne plany, ryciny i widokówki

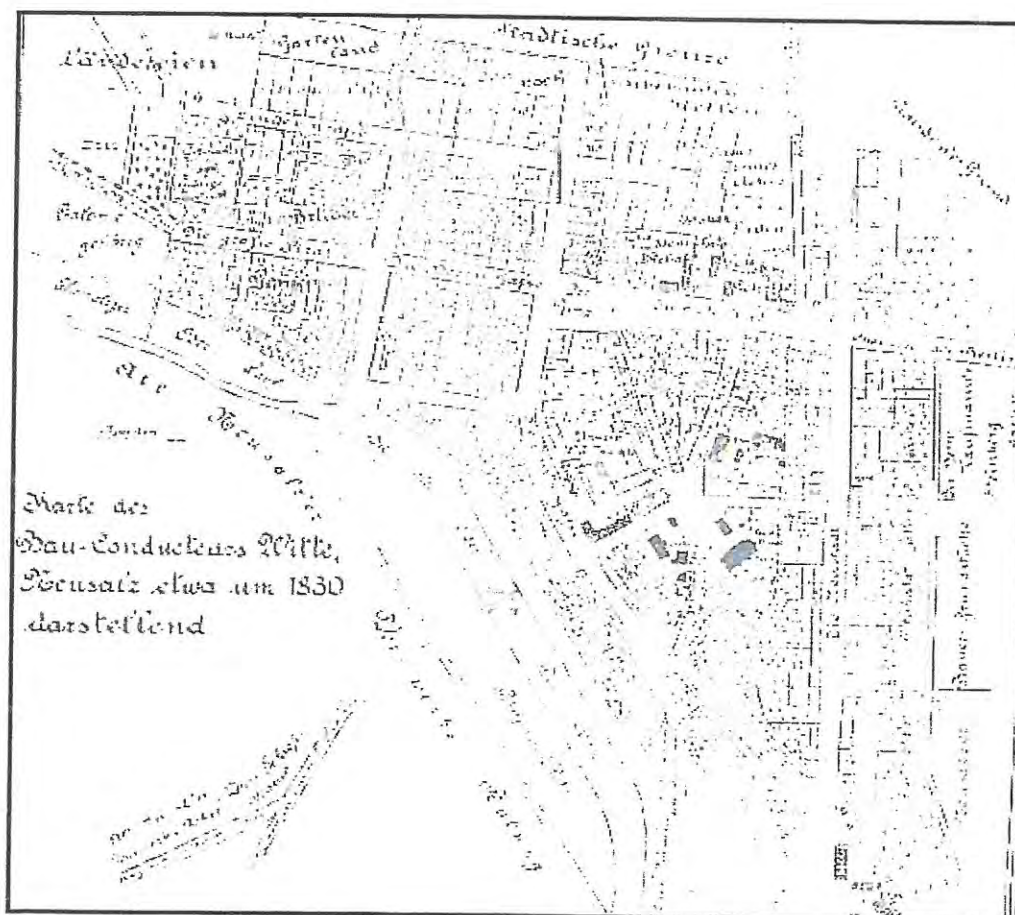
Rycina 3. Mapa okolic Nowej Soli

Rycina 4. Stary plan miasta Nowa Sól

Rycina 5. Plan miasta Nowa Sól z 1743r.

Rycina 6. Plan miasta Nowa Sól z 1830r.

Rycina 7. Panorama miasta.

7. Źródła do analizy historycznej.

8. Gruschwitz Bioder aus der Geschichte der Gruchwitz Textilwerke A – G. Neusalz/Oder.
9. Frankfurt am Mein. 1941 Muzeum Miejskie w Nowej Soli
10. Kowalski S., Muszyński J., 1990. Studium historyczno – urbanistyczne. Państwowa Służba Ochrony Zabytków Oddział Wojewódzki Zielona Góra
11. Bartkiewicz K. (red)., 1998. Ludzie Środkowego Nadodrza. Wybrane szkice biograficzne (XII – XX wieku). Verbum Zielona Góra.
12. Gączewicz M., Z historii miasta... Fabryka nici „Odra”. Tygodnik Nowosolski nr 4/1991
13. Nodzyński T. 1993 Nowa Sól w XIX i XX wieku (red) Benyskiewicz J. Nowa Sól Dzieje miasta. ZZG. Zielona Góra
14. Wyder G., 1993 Dzieje Nowej Soli do początku wieku XIX. (red) Benyskiewicz J. Nowa Sól Dzieje Miasta ZZG. Zielona Góra
15. Januszewski S. Madziarz K.J. 2003. Zakłady „J.D. Gruschwitz und Solne”/Gruschwitz Textilwerke. Państwowa Służba Ochrony Zabytków Oddział Wojewódzki Zielona Góra.
16. Pocztówki w I poł. XX w., Muzeum Miejskie w Nowej Soli.
17. <http://www.nsol.republika.pl/mapy/mapy.html>
18. <http://www.nsol.republika.pl/przewodnik1/przewodnik1.html>
19. http://pl.wikipedia.org/wiki/Nowa_S%C3%B3l
20. <http://www.nowasol.pl/>
21. <http://www.gminanowasol.pl/>
22. <http://www.ziemialubuska.pl/>
23. <http://www.nowasol.pl/>

II Charakterystyka stanu istniejącego

1. Układ Przestrzenny

Park „Odry” jest zlokalizowany od wschodu wzdłuż ulicy Wrocławskiej, natomiast od zachodu okala go teren byłych Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Lniarskiego (była przedwojenna fabryka nici Gruschwitza). Od strony Północnej park przylega do ulic Topolowej i Muzealnej. Dla tych ulic park jest zielonym zakończeniem osi widokowej. Południową granicę parku wyznaczają zabudowania pofabryczne oraz droga dojazdowa na teren fabryki. Park oddziela teren byłych zakładów NFN od ruchliwej (od niedawna tranzytowej) ulicy Wrocławskiej. Zieleni sprawia, że zabudowania fabryczne i budynki parkowe nie są tak widoczne od strony ulicy.

W stanie obecnym omawiane założenie pełni funkcję zieleni towarzyszącej obiektom, które znajdują się w granicach owego parku. Na tym terenie, przy asfaltowym przedłużeniu ulicy Muzealnej można wyróżnić następujące budynki:

- A – Restauracja „Oranżeria” - została zbudowana w 1872r. Według projektu architekta T. Jakela z Nowej Soli stanowi dziś rzadki przykład XIX-wiecznej architektury ogrodowej. Pierwotnie mieściła ogrzewaną szklarnię dla roślin z gorącej strefy klimatycznej a także nieogrzewaną - dla roślin z zimnej sfery. Zaplecze stanowiły pomieszczenia kotłowni, lodowni, skład narzędzi ogrodniczych. Po II wojnie światowej i upaństwowieniu tego obiektu funkcjonowało tu gospodarstwo, zajmujące się uprawą warzyw. W końcu lat 70-tych XXw. obiekt adoptowano do funkcji Klubu Młodzieżowego. W 1992r. NFN „Odra” wdzierzała obiekt Czesławowi Kuleniowi, który wykonał własną adaptację, a w 1997r. Od NFN Odra w likwidacji wykupił oranżerię na własność. Do 2002 roku prowadził tu działalność gospodarczą (gastronomiczną)
- B – Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Ars Medica” - (pod adresem: muzealna 42) dobudowany w latach PRL. Nieciekawa architektura i kolor elewacji sprawia że obiekt ten stanowi najbardziej szpecący w parku element.
- C – Dawna Willa Gruschwitza - (pod adresem: Muzealna 46). Willa założona została około 1850 r. Pierwotnie lokowano ją wraz z budynkiem mieszkalnym służby (przebudowanym około 1900 r.). Przez park, po południowej stronie Willi, wytyczono główną drogę (wraz z portiernią) prowadzącą do zakładu. Po II Wojnie Światowej obiekt wraz z fabryką upaństwowiono i w kwietniu 1946r. założono przedszkole zakładowe oraz żłobek. Dnia 8 Kwietnia 1992 r. obiekt skomunalizowano prawomocną decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze. Od tego czasu właścicielem jest Urząd Miasta Nowa Sól. Budynek stanowi siedzibę wielu instytucji społecznych takich, jak: Ośrodek Pomocy Społecznej; Dom Samopomocy im Brata Alberta; Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, lecznica dla zwierząt oraz Komenda Straży Miejskiej.
- D – Budynek wielorodzinny - dawny dom dla służby. Dziś podzielony na mieszkania komunalne.
- E – Dawny Dom kultury – Obecnie „Disco Opera” -zbudowany w 1915 roku jako przedziałnia lnu. Około 1965 roku budynek został zaadoptowany do funkcji Domu Kultury, a w roku 1996 odsprzedany Zdzisławowi Rychtalowi i użytkowany jako miejska dyskoteka i kawiarnia.
- F – Budynek byłych zakładów NFN – (pod adresem: Wrocławska 20) Wybudowany ok. roku 1870. Dawny magazyn wyrobów gotowych zakładów J.D Grusschwitz und

- Sobne. Na początku XXw. pełnił funkcję magazynu ekspedycji dla przedsiębiorstwa przygotowującego partie zamówionych towarów do transportu. Po II Wojnie Światowej aż do zakończenia produkcji w przędzalni lnu w Fabryce Nici „Odra” do 1995 roku obiekt użytkowano zgodnie z jego pierwotnym przeznaczeniem. Obecnie część parteru wynajmowana jest firmie handlowej „EKO – BOX” Komis.
- G – Dawna portiernia NFN – budynek pierwotnie pełnił funkcję mieszkalną, później zaadoptowany na portiernię. Obecny właściciel jest NFN „Odra” w likwidacji – pustostan.
- H – Budynek byłych zakładów NFN – (Wrocławska 22). Powstał w 1869 r. jako okazała kuchnia zakładowa. Około 1888 r. kuchnia została zaadoptowana do funkcji mieszkalnej jednego z dyrektorów – Karla Jansona. Ok. 1905r. obiekt przebudowano. W okresie międzywojennym w willi tej mieszkał kolejny dyrektor Fritz Lorentz. Po roku 1945 budynek użytkowały organizacje zakładowe i NOT. W październiku 1996r. Fabryka Nici „Odra” S.A sprzedała obiekt Zdzisławowi Rychtalowi, który zaadoptował budynek do funkcji hotelowo - gastronomicznej. W 1999r. Budynek nabył Polski Dom Leasingowi S.A obecnie postawiony w stan likwidacji.

Liczne, zlokalizowane w okolicy parku instytucje publiczne sprawiają, że odwiedza go mimowolnie bardzo duża liczba pieszych i rowerzystów. Fakt ten jest niestety przyczyną złego stanu gruntowych dróg spacerowych, które są za wąskie, aby pomieścić taką liczną grupę użytkowników. Ponadto ze względu na brak utwardzonej nawierzchni i zawartą w niej glebę nieprzepuszczalną na drogach tych często gromadzi się woda opadowa, zmuszając poruszających się ludzi do zdeptywania brzegu trawników. Współczesne założenie jest wyposażone w nieliczne oświetlenie na obrzeżach oraz betonowo – drewniane ławki parkowe – znajdujące się często już w dość kiepskim stanie technicznym, prowizoryczne pojemniki na śmieci spełniają swoją rolę lecz ich funkcjonalność nie idzie w parze z estetyką parku.

Plac zabaw, ulokowany między dawnym domem kultury a willą Gruschwitza. Urządzony jest z metalowych elementów zabawowych. Korzystają z niego głównie dzieci będące pod opieką Środowiskowego Domu Samopomocy im Brata Alberta i stanowi odrębną część wydzieloną z obszaru parku i opracowania.

Drogi w parku tworzą w dwóch częściach regularne układy: W części środkowo wschodniej wyznaczone jest małe rondo obsadzone grupą krzewów. W części środkowo zachodniej znajduje się symetryczny owalny układ. Oba miejsca umożliwiają dłuższy wypoczynek na zlokalizowanych tam ławkach. Nie stanowią one jednak odzwierciedlenia historycznego układu dróg parkowych. Pozostała część terenu tworzy porośnięte murawą polany z zadrzewieniem.

Charakterystyczną cechą parku jest brak krzewów w poszyciu. Powierzchnia między drzewami pokryta jest jedynie trawnikiem, a w zasadzie roślinnością ruderalną. W miejscach za bardzo zacienionych trawa nie wyrasta, tworzą się więc „gołe” nie porośnięte murawą polacie, które sprawiają, iż park robi wrażenie zaniedbanego.

Złe skojarzenia wywołuje także ciężki w swej formie betonowy podest, znajdujący się w centralnej części parku. Stanowi on pozostałość po scenie z czasów świetności NFN „Odra”. Niegdyś służyła a dziś niestety szpeci park stanowiąc głównie wyzwanie dla prawdopodobnie okolicznych wandalów. Zbudowana w latach świetności przy domu kultury betonowa fontanna również nie stanowi obiektu podnoszącego estetykę parku.

2. Gospodarka zielenią.

Gospodarkę zielenią oparto o aktualną inwentaryzację zieleni. Uwzględniono stan zdrowotny drzew, ich zasiedlenie przez owady, nieprawidłowości w pokroju, oraz stanowisko zajmowane w drzewostanie parkowym objętym opracowaniem. Na podstawie tych danych zalecono sposób postępowania z drzewami wymagającymi usunięcia, lub cięć pielęgnacyjnych i technicznych.

W drzewostanie parkowym występują drzewa rodzimych gatunków klonów, dębów, grabów, lip, i inne oraz nieliczne z gatunków obcych w tym okazały pomnikowy platan klonolistny.

2.1 Metodyka pracy

2.1. Ocenę drzew poprzedziły prace terenowe, w trakcie których każde z drzew zostało poddane szczegółowym oględzinom pod względem:

- stanu zdrowotnego
- konstrukcji drzewa.

2.2. Analiza drzewa, wraz z zaleceniami sposobu dalszego postępowania:

- zachowanie i wykonanie niezbędnych zabiegów pielęgnacyjno-zabezpieczających poprzez cięcia pielęgnacyjne i techniczne, przeznaczenie do wycinki.

Ocenę drzew oraz proponowane zabiegi ujęto w sposób syntetyczny i zamieszczono w tabeli.

Niniejszy projekt nie jest wnioskiem o usunięcie drzew. Wniosek zostanie przedłożony na etapie realizacji zadania.

Legenda do tabeli

1. liczba porządkowa drzewa w tabeli odpowiadająca numeracji drzewa przyjętej w terenie
2. polska gatunkowa nazwa drzewa oraz nazwa łacińska.
3. obwód pnia drzewa (formy naturalne) mierzony w pierśnicy
4. średnica korony drzewa
5. wysokość drzewa
6. uwagi o stanie zachowania danego drzewa i o wykonaniu zabiegów pielęgnacyjnych i technicznych
7. kwalifikacja drzew do zachowania
8. kwalifikacja drzew do usunięcia
9. w przypadku zachowania zalecane zabiegi

Lp/Nr Inv.	Nazwa rodzajowa i gatunkowa drzewa lub krzewu	Obwód pnia	Wysokość drzewa [m]	Średnica korony [m]	Uwagi dot. stanu zachowania i zdrowotności	Kwalifikacja		Zalecane prace pielęgnacyjne i zabiegi
						do zachowa- nia	do usunięcia	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	lipa szerokolistna	97	12			X		
2	lipa szerokolistna	96	12			X		
3	lipa szerokolistna	94	12			X		
4	lipa szerokolistna	84	12		Częściowo obumarła korona	X		Usunięcie suchych konarów
5	lipa szerokolistna	63	12			X		
6	lipa szerokolistna	94	12			X		
7	lipa szerokolistna	60	6		Przycięte w przeszłości, przygłuszone.	X		
8	lipa szerokolistna	63	6		Przycięte w przeszłości	X		
9	lipa szerokolistna	58	6		Przycięte w przeszłości	X		
10	klon zwyczajny	116	20		Lekko pochylone (N)	X		
11	dąb szypułkowy	316	25	8		X		
12	dąb szypułkowy	196	17	5	Przygłuszony przez poprzednika ale zdrowy i żywotny.	X		
13	klon zwyczajny	98	15			X		
14	klon zwyczajny	71	10		Suchy, złamany czub		X	
15	klon zwyczajny	68	12		Przygłuszone przez poniższe drzewo		X	
16	dąb szypułkowy	237	22		Usychający, świeże zasiedlenie przez Kozioroga dębosza	X		
17	lipa drobniolistna	113	10		Duża ilość posuszu w koronie, drzewo słabe przygłuszone		X	
18	klon zwyczajny	89	12			X		
19	dąb szypułkowy	220	25	6		X		
20	klon zwyczajny	81	15		Duża ilość posuszu w koronie, drzewo słabe przygłuszone		X	
21	dąb bezszypełkowy	196	25	5		X		

22	dąb bezszypułkowy	245	25	7	Lekko pochylone (E), gniazdo	X		
23	klon zwyczajny	138	20		Po obu stronach pnia widoczna zgnilizna, drzewo kwalifikuje się do usunięcia		X	
24	cis pospolity	58	12			X		
25	BRAK DRZEWA							
26	BRAK DRZEWA							
27	BRAK DRZEWA							
28	BRAK DRZEWA							
29	klon zwyczajny	84	12		Suchy czub, gniazdo w żywej części korony		X	Usuwanie po 15.X
30	klon zwyczajny	159	25			X		
31	kasztanowiec biały	100	15			X		
32	grab pospolity	93	15		Częściowo obumarły wierzchołek, lekko pochylone (E)		X	
33	robinia akacyjowa	101	17		Lekko pochylone (E)	X		
34	grab pospolity	151	20		Lekko pochylone (E)	X		
35	grab pospolity	26	6		Suchy czub, przygłuszone, obumierające		X	
36	klon zwyczajny	221	25	7	Lekko pochylone (N), 1/3 korony obumarła		X	
37	klon zwyczajny	117	22		1/3 korony obumarła, korona bardzo wąska		X	
38	lipa drobniolistna	97	15		Pochylone (E)	X		
39	grab pospolity	31	6		Porośnięty bluszczem	X		
40	robinia akacyjowa	96	12		Pochylone (E)	X		
41	grab pospolity	41	8		Suchy czub, przygłuszone, pochylone (E)		X	
42	wiąz	-	3		młode	X		
43	buk zwyczajny	-	3		młode	X		
44	alycza krzew	-	4		Obumarły 50%		X	
45	klon zwyczajny	112	20		Złamany jeden konar na wys. 7m widoczna zgnilizna wewnątrz pnia		X	

46	kasztanowiec biały	152	20		Złamany jeden konar (dawno), na złamanym widoczny owocnik (huba posp.)		X	
47	dąb szypułkowy	287	25	8		X		
48	lipa	-	4		młode	X		
49	kasztanowiec biały	110	15		przygłuszone	X		
50	klon zwyczajny	133	22			X		
51	grab pospolity	45,75	17		Zrośnięte na wys. 1m, cieńszy pień zgnity, lekko pochylone (S)		X	
52	kasztanowiec biały	109	17			X		
53	lipa	-	4		młode	X		
54	dąb szypułkowy	183,208, 234, 251	25	Razem 12	Zrośnięte przy szyi korzeniowej	X		
55	kasztanowiec biały	76	12			X		
56	dąb szypułkowy	193	22	4	Lekko pochylony (S), korona wąska	X		
57	dąb szypułkowy	193	20		Pochylony (E)	X		
58	lipa drobnolistna	108	17		Przygłuszone, pochylone (E), 2 gniazda, przybity do drzewa metalowy uchwyt, prawdopodobnie na budkę dla ptaków	X		
59	wiąz	77	8		przygłuszone	X		
60	dąb szypułkowy	182	25	4	Lekko pochylone (N), silnie spłaszczona korona	X		
61	dąb bezszyp.	229	25	7		X		
62	klon zwyczajny	137	25		Pochylony (W)	X		
63	BRĄK DRZEWA							
64	dąb szypułkowy	217	25	6	Korona silnie spłaszczona	X		
65	dąb szypułkowy	166	15		Przygłuszone, pochylone (E)	X		
66	dąb szypułkowy	221	25	6		X		
67	robinia akacyjowa	82	15		Pochylone (E)	X		
68	dąb szypułkowy	224	25	7		X		
69	dąb szypułkowy	246	25	7	Lekko pochylone (S)	X		

70	BRAK DRZEWA							
71	lipa drobnolistna	177	22			X		
72	lipa drobnolistna	104	17		Mocno pochylone (E)	X		
73	lipa drobnolistna	142	20		Lekko pochylone (E)	X		
74	lipa szerokolistna	202	25	6		X		
75	robinia akacyjowa	63	10			X		
76	robinia akacyjowa	117	15		2 gniazda	X		
77	lipa drobnolistna	84	15			X		
78	BRAK DRZEWA							
79	robinia akacyjowa	58	12			X		
80	dąb szypułkowy	318	25	10		X		
81	kasztanowiec biały	131	20		przygłuszone	X		
82	klon zwyczajny	201	25	6	Pochylone (S), w koronie owocniki (huba posp.)	X		
83	klon zwyczajny	112, 135, 148	25		Zrośnięty na wys. 1,2m, gniazdo	X		
84	buk zwyczajny	-	4		Młody	X		
85	lipa	-	4		Młody	X		
86	klon zwyczajny	175	22		Mocno pochylone (S) drzewo to jeden z trzech pni, pozostałe dwa wycięto (oba były mocno zgnite: 70-80%)		X	
87	kasztanowiec biały	171	22		Stare pęknięcie wzdłuż pobocznic (prawdopodobnie mrozowe), ponownie niedawno pękło		X	
88	lipa drobnolistna	168	22			X		
89	dąb szypułkowy	236	25	8		X		
90	lipa szerokolistna	121	20			X		
91	lipa drobnolistna	105	20			X		
92	kasztanowiec biały	149	22			X		
93	robinia akacyjowa	156	22		Mocno pochylone (S)	X		
94	kasztanowiec biały	115	20		Owocnik grzyba na wys. 5m (huba posp.)	X		

95	kasztanowiec biały	110	22			X		
96	klon zwyczajny	95	22		Pochylony (W)	X		
97	wiąz	56	15		Pochylony (N)	X		
98	klon zwyczajny	80	22			X		
99	lipa drobnolistna	94	22			X		
100	BRAK DRZEWA					X		
101	klon zwyczajny	91	22			X		
102	klon zwyczajny	102	22			X		
103	klon zwyczajny	71	17		Pochylony (E)	X		
104	klon zwyczajny	100	22			X		
105	grab pospolity	110	22		Pochylony (S)	X		
106	kasztanowiec biały	213	20	6	Stare pęknięcie wzdłuż pobocznic (prawdopodobnie mrozowe), ponownie niedawno pękło		X	
107	BRAK DRZEWA					X		
108	dąb szypułkowy	335	25	10		X		Usunąć posusz w konarach
109	dąb szypułkowy	304	25	10		X		Usunąć posusz w konarach
110	BRAK DRZEWA							
111	wiąz	45	8		przygłuszone	X		
112	wiąz	36	6		przygłuszone	X		
113	BRAK DRZEWA							
114	BRAK DRZEWA							
115	wiąz	29	6		przygłuszone	X		
116	klon polny	165	20		przygłuszone	X		
117	klon zwyczajny	39	8			X		
118	klon zwyczajny	24, 27	8		Zrośnięte na wys. 1m	X		
119	klon zwyczajny	27, 34	7		Zrośnięte na wys. 1m	X		
120	lipa	-	4		młode	X		

121	kasztanowiec biały	188	20	6	Korona mocno przerzedzona, obumierająca		X	
122	grab pospolity	155	22	7		X		
123	klon zwyczajny	70	22			X		
124	klon zwyczajny	80	22			X		
125	klon zwyczajny	101	22		Lekko pochylone (N)	X		
126	klon zwyczajny	127	22		Pochylone (S), zgnilizna 80%, na wys. 3m rozwidlony pień		X	
127	klon zwyczajny	134	2		Pochylone (S)	X		
128	klon zwyczajny	72	15		Mocno pochylone (S), przygłuszone	X		
129	BRAK DRZEWA							
130	BRAK DRZEWA							
131	grab pospolity	59	10		przygłuszone	X		
132	grab pospolity	142	20		Mocno pochylone (S)	X		
133	dąb szypułkowy	350	25	10		X		Usunąć posusz w konarach
134	BRAK DRZEWA					X		
135	lipa	-	4		młode	X		
136	BRAK DRZEWA							
137	grab pospolity	37	8			X		
138	grab pospolity	49	6		Suchy czub, przygłuszone		X	
139	lipa szerokolistna	83, 85	20		Zrośnięty przy szyi korzeniowej, gniazdo	X		
140	lipa drobnolistna	109	22			X		
141	kasztanowiec biały	275	22	8		X		
142	kasztanowiec biały	228	20	7		X		
143	klon zwyczajny	227	25	7		X		
144	kasztanowiec biały	51, 85, 94	10		Zrośnięte na wys. 0,5m, obcięte wierzchołki, gniazdo	X		
145	lipa szerokolistna	43, 45	8		Zrośnięte przy szyi korzeniowej	X		
146	lipa szerokolistna	130	22			X		

147	lipa szerokolistna	136	22			X		
148	dąb szypułkowy	268	25	8		X		
149	BRAK DRZEWA							
150	lipa szerokolistna	136	20			X		
151	klon zwyczajny	-	3			X		
152	platan klonolistny	-	4		młody	X		
153	lipa drobnolistna	110	20			X		
154	kasztanowiec biały	263	22			X		
155	lipa szerokolistna	122	22			X		
156	lipa szerokolistna	197	25	6		X		
157	platan klonolistny	532	25	12	Pomnik Przyrody	X		
158	platan klonolistny	-	4		młody	X		
159	platan klonolistny	-	4		młody	X		
160	klon zwyczajny	74	8		Stare pęknięcie wzdłuż pobożnicy (prawdopodobnie mrozowe), ponownie niedawno pękło, przygnuszone		X	
161	grab pospolity	170	22			X		
162	lipa drobnolistna	132	22		Lekko pochylone (W)	X		
163	grab pospolity	130	22			X		
164	buk zwyczajny	51	17			X		
165	buk zwyczajny	100	22			X		
166	buk zwyczajny	78	20		Mocno pochylone (E)	X		
167	kasztanowiec biały	145	22			X		
168	lipa drobnolistna	281	25	7	Mocno pochylone (S)	X		
169	BRAK DRZEWA					X		
170	BRAK DRZEWA					X		
171	kasztanowiec biały	223	20	6	Owocniki grzyba w koronie i na pniu (huba posp.), czub złamany, korona przeredzona, gniazdo		X	Usunąć po 15.X

172	lipa szerokolistna	140, 164	25		Zrosnięte na wys. 1m, lekko pochylone (S) – oba konary	X		
173	robinia akacyjowa	106	20			X		
174	robinia akacyjowa	81	20			X		
175	lipa szerokolistna	200	25	7		X		
176	wierzba biała	44	8			X		
177	Jesion pensylwański	330	22	8	W koronie i na pniu kilkadziesiąt owocników huby ogniowej	X		Usunąć posusz w konarach
178	lipa drobnolistna	183, 214	25	7	Zrosnięte na wys. 0,5m, pochylone (SE), cieńszy pień ma złamany czub i widoczną zgniliznę w wierzchołku	X		Wykonać cięcia pielęgnacyjne
179	kasztanowiec biały	237	25		Rozwidłone na wys. 3m, cieńsza odnoga ma w koronie owocniki huby posp.	X		
180	kasztanowiec biały	78	8			X		
181	buk zwyczajny	182	25	7		X		
182	BRAK DRZEWA							
183	ałyczka	33	6			X		
184	dąb szypułkowy	274	25	8		X		
185	dąb szypułkowy	236	22	7		X		
186	kasztanowiec biały	120	22			X		
187	grab pospolity	67	15			X		
188	BRAK DRZEWA					1		
189	lipa szerokolistna	82	17			X		
190	wiąz	55	8			X		
191	robinia akacyjowa	84	15		Lekko pochylone (E)	X		
192	robinia akacyjowa	117	20		Korona obumiera od wierzchołka		X	
193	kasztanowiec biały	112	20		gniazdo	X		
194	platan klonolistny	-	5			X		
195	kasztanowiec biały	115	20			X		

196	dąb szypułkowy	179	25	6		X		Usunąć posusz w konarach
197	lipa drobnolistna	64	15		przygięzione	X		
198	lipa drobnolistna	85	20			X		
199	lipa drobnolistna	150	25			X		
200	BRAK DRZEWA							
201	grab pospolity	72	15			X		
202	grab pospolity	97	17			X		
203	Jesion zwyczajny	-	4			X		
204	BRAK DRZEWA							
205	lipa szerokolistna	163	25			X		
206	robinia akacyjowa	142	25			X		
207	robinia akacyjowa	149	25		Lekko pochylone (E)	X		
208	robinia akacyjowa	116	25			X		
209	robinia akacyjowa	129	22		gniazdo	X		
210	klon zwyczajny	70	15			X		
211	klon zwyczajny	81, 89	12		Cieńsza odnoga zgnita 70%	X		
212	dąb czerwony	100	10		Na wys. 2m nieokreślone owocniki grzybów	X		
213	BRAK DRZEWA					X		
214	BRAK DRZEWA					X		
215	platan klonolistny	-	4		Młody	X		
216	bez czarny	-	6			X		
217	platan klonolistny	-	4		Młody	X		
218	robinia akacyjowa	135	20		Pochylone (E), gniazdo	X		
219	BRAK DRZEWA					X		
220	dąb szypułkowy	241	25	7		X		Usunąć posusz w konarach
221	klon zwyczajny	121	25			X		
222	dąb szypułkowy	259	25	8	Korona silnie spleśzczona	X		Usunąć posusz w konarach

223	dąb szypułkowy	88	17		gniazdo	X		Usunąć posusz w konarach
224	kasztanowiec biały	92	10		Budka dla ptaków	X		
225	kasztanowiec biały	128	15			X		
226	lipa szerokolistna	147	22		gniazdo	X		
227	lipa drobnolistna	152	25			X		
228	lipa drobnolistna	109	15		Złamany czub		X	
229	grab pospolity	54, 90	17		Zrośnięty przy szyi korzeniowej	X		
230	kasztanowiec biały	147	22		gniazdo	X		
231	klon zwyczajny	71	17			X		
232	kasztanowiec biały	212	22	5		X		
233	BRAK DRZEWA							
234	kasztanowiec biały	71, 123	20		Zrośnięte na wys. 0,5m	X		
235	kasztanowiec biały	206	22		Lekko pochylone (E), stare pęknięcie wzdłuż pobocznic (prawdopodobnie mrozowe), ponownie niedawno pękło		X	
236	BRAK DRZEWA							
237	lipa drobnolistna	82	15			X		
238	robinia akacyjowa	112	20		Pochylone (N)	X		
239	lipa	-	4		Młode	X		
240	lipa drobnolistna	86	20		Przygluszone	X		
241	robinia akacyjowa	145	25		Lekko pochylone (E), suchy czub		X	Silnie przygluszone
242	lipa drobnolistna	50, 114	20		Zrośnięty przy szyi korzeniowej	X		
243	BRAK DRZEWA							
244	dąb szypułkowy	170	25		Lekko pochylone (W)	X		Usunąć posusz w konarach
245	lipa	-	4			X		
246	wierzba biała	40	5			X		
247	wierzba biała	56, 62	7		Zrośnięty na wys. 0,5m	X		

248	modrzew europejski	9szt.	1-4		Obumierające, połamane, silnie przygłuszone		X	
249	bozodrzew gruczołkowaty	132	17			X		
250	wierzba biała	94	17			X		
251	jaśminowiec	-	4			X		
252	lipa	-	4		młode	X		
253	klon zwyczajny	-	5			X		
254	wierzba biała	-	4			X		
255	wierzba biała	62	6			X		
256	klon zwyczajny	80	8			X		
257	klon zwyczajny	75	10			X		
258	buk zwyczajny	37	15		Przygłuszone	X		
259	buk zwyczajny	44	15		Przygłuszone	X		
260	buk zwyczajny	98	22			X		
261	buk zwyczajny	153	25			X		
262	buk zwyczajny	55	12		Przygłuszone	X		
263	grab pospolity	68	15		Przygłuszone	X		
264	grab pospolity	50, 57	12		Zrośnięty na wys. 1m, przygłuszone	X		
265	buk zwyczajny	137	25			X		
266	grab pospolity	51	15		Przygłuszone	X		
267	buk zwyczajny	166	25			X		
268	buk zwyczajny	86	22			X		
269	grab pospolity	33, 44	12		Zrośnięty na wys. 1m, gniazdo, przygłuszone	X		
270	grab pospolity	73	8		Przygłuszone	X		
271	grab pospolity	86	15			X		
272	buk zwyczajny	24	8		Przygłuszone	X		
273	grab pospolity	72	20			X		
274	buk zwyczajny	94	22			X		

275	buk zwyczajny	77	25			X		
276	buk zwyczajny	80	25			X		
277	buk zwyczajny	143	25			X		
278	buk zwyczajny	89	20			X		
279	klon zwyczajny	127	20			X		
280	lipa drobnolistna	122	25			X		
281	lipa drobnolistna	146	22			X		
282	lipa drobnolistna	114	20			X		
283	lipa drobnolistna	120	17			X		
284	lipa drobnolistna	75	8		Przygłuszone, gniazdo	X		
285	lipa drobnolistna	114	20		Gniazdo	X		
286	lipa drobnolistna	118	22			X		
287	klon zwyczajny	95	20			X		
288	robinia akacyjowa	105	25		2 gniazda	X		
289	BRAK DRZEWA					X		
290	jarząb szwedzki	-	5			X		
291	Sumak octowiec	52	5			X		
292	jesion wyniosły	87	10			X		
293	jesion wyniosły	40	8			X		
294	lipa drobnolistna	165	22		gniazdo	X		
295	klon jawor	100	22			X		
296	klon zwyczajny	143	22		Zgnity (80%) pień, drzewo do usunięcia		X	
297	klon zwyczajny	168	25			X		
298	dąb szypułkowy	117	20			X		
299	wierzba biała	74	20			X		
300	robinia akacyjowa	83	15			X		
301	robinia akacyjowa	50	7			X		

302	robinia akacyjowa	68	8			X	w ZIELONEJ GÓRZE 65-163 Zielona Góra, ul. Kopernika 1 tel. 068 324 73 90, 068 324 74 11 tel./fax 068 325 37 45	
303	jaśminowiec	-	5			X		
304	dąb szypułkowy	35	6			X		
305	klon jawor	37	10			X		
306	topola biała	87	20			X		
307	topola biała	135	25			X		
308	topola biała	127	25			X		
309	topola biała	100	25			X		
310	topola biała	70	22			X		
311	topola biała	108	25			X		
312	klon zwyczajny	36	10		przygłuszone		X	
313	robinia akacyjowa	100	15			X		
314	dąb czerwony	-	4			X		
315	grab pospolity	84, 90	20		Zrośnięty przy szyi korzeniowej	X		
316	jesion wyniosły	177	22	8	gniazdo	X		
317	buk zwyczajny	282	25	10		X		
318	grab pospolity	119	15		Zgnity i suchy wierzchołek, dużo niezidentyfikowanych owocników grzybów (nie huby), drzewo do usunięcia		X	
319	grab pospolity	119	20		gniazdo	X		
320	grab pospolity	140	22				X	pólsuchy
321	robinia akacyjowa	78	20			X		
322	grab pospolity	118	20			X		
323	robinia akacyjowa	155	25			X		
324	robinia akacyjowa	41	12		przygłuszone	X		
325	lipa drobnolistna	29	8		przygłuszone	X		
326	klon zwyczajny	45	10			X		
327	robinia akacyjowa	35	7		przygłuszone	X		

328	klon zwyczajny	41	12			X		
329	robinia akacyjowa	57	12			X		
330	grab pospolity	116	15		przygłuszone	X		
331	dąb szypułkowy	298	25	10		X		Usunąć posusz w konarach
332	dąb szypułkowy	237	20	7	Pochylone (S)	X		Usunąć posusz w konarach
333	dąb szypułkowy	265	25	8		X		Usunąć posusz w konarach
334	kasztanowiec biały	200	22	7		X		
335	kasztanowiec biały	180	22	6		X		
336	dąb szypułkowy	330	25	12		X		Usunąć posusz w konarach
337	dąb szypułkowy	178	25	6		X		Usunąć posusz w konarach
338	dąb szypułkowy	202	25	6		X		Usunąć posusz w konarach
339	robinia akacyjowa	29, 43, 61	12		przygłuszone		X	Silnie pochylona, niebezpieczna
340	robinia akacyjowa	56	12		przygłuszone	X		
341	robinia akacyjowa	63	17			X		
342	topola biała	24	6		przygłuszone		X	
343	robinia akacyjowa	62	15			X		
344	BRAK DRZEWA					X		
345	topola biała	248	25			X		
346	topola biała	466	25		Drzewo rozwidła się na 3 pnie na wys. 2 i 3 m, prawdopodobnie są to zrosnięte 3 drzewa	X		
347	kasztanowiec biały	144	15			X		
348	bożodrzew gruczołkowaty	118	15			X		
349	topola biała	28	5		Prawie suche, przygłuszone	X		
350	jesion wyniosły	90	12			X		
351	jesion wyniosły	30	7			X		
352	dąb czerwony	-	4		Młode	X		
353	lipa	-	4		Młode	X		

354	lipa	-	4		Młode	X		
355	kasztanowiec biały	120	17			X		
356	lipa szerokolistna	128	22			X		
357	dąb szypułkowy	314	25	8		X		Usunąć posusz w konarach
358	robinia akacjowa	43	8		przygłuszone		X	
359	klon zwyczajny	61, 85	20		przygłuszone	X		
360	BRAK DRZEWA							
361	grab pospolity	75	17			X		
362	robinia akacjowa	73	12		Suchy czub		X	
363	grab pospolity	121	20			X		
364	grab pospolity	46	10		Suchy czub, przygłuszone		X	
365	lipa szerokolistna	90	20			X		

III Wnioski konserwatorskie i założenia projektowe.

1. Granice ochrony konserwatorskiej parku:

Należy wprowadzić strefę ochrony konserwatorskiej dla zabytkowego układu założenia. Należy nią objąć teren założenia parkowego przy dawnej Nowosolskiej Fabryce Nici „Odra, zwanego „Parkiem Odry” razem z obecnymi zabudowaniami o charakterze zabytkowym. Granica tej sfery powinna przebiegać w obrębie aktualnych granic parku

2. Granice ochrony ekologicznej:

Z uwagi na lokalizację omawianego obszaru w sąsiedztwie zabudowań miejskich i pofabrycznych nie ma podstaw do wyznaczania szerszej sfery ochronnej wokół założenia od strony południowej, zachodniej oraz wschodniej. Od strony północnej (po drugiej stronie ulicy Muzealnej) znajduje się teren nieistniejącego już cmentarza należącego pierwotnie do zgromadzenia Braci Morawskich i jako taki powinien być pieczołowicie objęty osobnym opracowaniem i równocześnie powinien ten teren znaleźć się w granicach sfery ochrony ekologicznej.

3. Granice ochrony widokowej:

Z uwagi na usytuowanie obszaru w układzie kompozycyjnym zespołu urbanistycznego Nowej Soli oraz zabytkowego zespołu fabrycznego, cechującego się zwartą zabudową, należy wykluczyć powstanie nowych obiektów, które przesłoniłyby widok na park.

4. Ekspozycja i integracja układu:

Dopuszcza się ewentualne zmiany sposobu użytkowania całości parku i poszczególnych jego części. Należy zalecić właścicielom prywatnym zmianę ogrodzenia wykonanego z masywnych swej formie żelbetonowych prefabrykatów na granicy parku na bardziej ażurowe, aby w ten sposób przywrócić powiązania widokowe, które wpłyną znacząco na przywrócenie integralności całego układu parkowego. Usunąć należy także betonowe pozostałości po podeście, muszli koncertowej i fontannie, jako elementy obce i niepożądane.

Należy przebudować układ dróg w nawiązaniu do układu historycznego jak i potrzeb obecnej funkcjonalności układu.

Sieć dróg dostosować do potrzeb dojazdu i przemieszczenia się do instytucji funkcjonujących w obrębie obrzeża parku z jednoczesnym uwzględnieniem ich pierwotnego przebiegu.

Należy również ograniczyć ruch rowerowy na parkowych drogach gruntowych, umożliwiając go na wydzielonych do jazdy ciągów utwardzonych dróg ewakuacyjnych. Obecna szerokość dróg gruntowych nie pozwala swobodnie wymijać przechodniów, powodując kolizje. Nowe ciągi rowerowe poprowadzić wzdłuż drogi przecinającej park od ulicy Wrocławskiej do narożnika budynku „Brata Alberta”, oraz ciąg od parkingu przy ul. Muzealnej do przychodni „Ars Medika”.

Konieczne jest także zastąpienie prowizorycznych i mało estetycznych pojemników na śmieci –stylizowanymi koszami na odpady, oraz dostosowanie ich stylu i koloru do pozostałej małej architektury parku w postaci ławek i latarni.

5. Zakres niezbędnych dla Parku zabiegów renowacyjnych:

5.1 Należy dostosować sieć i układ dróg do potrzeb funkcjonalnych z jednoczesnym nawiązaniem do historycznego układu dróg.

Ciągi wszystkich dróg pożarowych i alejek wykonać z nawierzchni betonowych stylizowanych z jednoczesnym wydzieleniem części pieszej i jezdnej przeznaczonej dla rolkarzy i rowerzystów.

Projekt przewiduje wykonanie nawierzchni brukowej zgodnie z załączoną poniżej kartą produktu.

Producent – ZPB Kaczmarek Zakład Zielona Góra
ul. Foluszowa 108a
67-786 Zielona Góra

kostka brukowa - dilos

kształty

50x91x77 mm

60x92x77 mm

73x91x93 mm

50x91x103 mm

93x91x113 mm

czarny

czerwony

szary

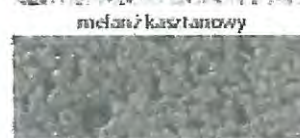
mieszanka ciemna

mieszanka jasna

barwy jesienne

mieszanka kasztanowa

mieszanka piaskowa

wymiary

grubość mm	wymiary mm	ilość w palecie m ² /szt.	kg
	91x93x77	9,71/240	
	91x93x87	9,71/240	
60	91x73x87	9,71/240	1311
	91x93x103	9,71/240	
	91x93x117	9,71/240	

Kostka brukowa **dilos** ze względu na romboidalny kształt idealnie nadaje się do tworzenia łukowatych nawierzchni ścieżek parkowych.

Ze względu na funkcjonalność nawierzchni parkowych służących komunikacji do newralgicznych instytucji położonych na obrzeżach parku konieczne jest zastosowanie bezpiecznych nawierzchni do poruszania się dla osób niepełnosprawnych i z małymi dziećmi.

Nawierzchnie ciągów jezdnych (dróg ewakuacyjnych) należy wykonać z kostki o grubości 8cm, pozostałe ciągi piesze z kostki grubości 6cm. *melanz jasny* Zaleca się zastosowanie koloru kostki czerwony melanz z jasnymi wzorami do wyodrębnienia ciągów rowerowych i rozświetlenia ciemniejszej barwy nawierzchni.

5.2 Usunąć niskie płotki z płaskownika otaczające dawniej trawniki i drogi.

Płotki te miały za zadanie chronić zieleń niewłaściwie dobraną do przeznaczonego terenu. Zastosowanie odpornych na zadeptywanie mieszanek traw całkowicie zniweluje konieczność stosowania tego typu zabezpieczeń.

5.3 Przeprowadzić renowację trawników . Zastosować odporne na zadeptywanie mieszanki trawnikowe –pozwoli to uniknąć niszczenia trawników przy ciągach pieszych.

Rekultywację trawników przeprowadzić poprzez częściową wymianę gruntu w warstwie wierzchniej o grubości 10-15cm. Należy zwiększyć zasobność gleby poprzez domieszkę żyznego humusu. Darń trawnikowa w parku jest zróżnicowana i należy zastosować kilka rodzajów mieszanek traw. Na miejsca w pobliżu drzew i pomiędzy nimi zastosować mieszanki na trawniki zacienione. Miejsca przeznaczone do wypoczynku należy obsiać mieszanekami traw odpornymi na zadeptywanie i miejsca pozostałe mieszanekami traw gazonowych. Przedsięwzięcie należy zastosować nawożenie nawozami długo działającymi firmy Scotts z serii Landscape – Starter zgodnie z zaleceniem producenta i wymieszać go z wierzchnią warstwą gruntu glebogryzarką, celem poprawy zasobności gleby. Trawniki w sezonach późniejszych należy regularnie nawozić nawozami wieloskładnikowymi i właściwie je pielęgnować poprzez niezbędne zabiegi agrotechniczne.

5.4 Usunąć drzewa zagłuszone i uschnięte lub zamierające nie rokujące szans na przeżycie.

Usunięcie drzew zagłuszonych i obumierających poprawi stan i strukturę drzewostanu parkowego, który jest zaniedbany i w złym stanie zdrowotnym.

5.5 Przeprowadzić niezbędne cięcia pielęgnacyjne suchych lub obłamanych konarów, które bardzo licznie występują na dębach i robiniach akacjowych.

Przy wykonaniu robót dokonać bezwzględnie zabezpieczenia konarów środkami grzybobójczymi. Cięcia pielęgnacyjne i techniczne należy wykonać pod koniec sezonu wegetacyjnego, ze względu na określenie zdrowotności konarów. Prace należy prowadzić zgodnie ze sztuką ogrodniczą. Roboty powinny być wykonane po kontroli zasiedlenia gniazd.

5.6 Należy chronić i oznaczyć trwale drzewa objęte żerowaniem owadów chronionych za pomocą tablic informacyjno edukacyjnych.

Słup z tablicą ogłoszeń T2

Należy umieścić na słupie informacje dotyczące gatunku owada chronionego z uwzględnieniem opisu gatunku owada, jak i gatunku drzewa zasiedlonego. Tablica ma mieć charakter informacyjno-edukacyjny.

Zastosować tablice w kolorze ciemnozielonym młotkowym zintegrowanym z ławkami, słupami oświetleniowymi i słupkami oporowymi, tak aby ujednolicić kolor.

5.7 Należy wpisać na listę Pomników Przyrody i objąć ochroną okazy drzew, które swoimi rozmiarami pierśnicy osiągnęły już wymagany przedział. Zastosować opis na tablicy zastosowanej powyżej. Usunąć metalowe ogrodzenie wokół istniejącego pomnika przyrody

5.8 Należy podnieść atrakcyjność parku wprowadzając koliste różanki w nawiązaniu do historycznych walorów parkowych uwidocznionych na starych rycinach parkowych. Dokonać nasadzeń krzewów w celu uatrakcyjnienia parku.

W nawiązaniu do historii założenia zaprojektowano różanki parkowe oparte na kolistych skwerach w nawiązaniu do klombów uwidocznionych na starych

rycinach. Należy zastosować odporne odmiany róż parkowych różnicowane kolorystycznie z uzupełnieniem atrakcyjnymi bylinami.

Aby uzupełnić skąpą roślinność w parku zaprojektowano kompozycje krzewów liściastych i iglastych podnoszących walory dekoracyjne parku. Wprowadzenie krzewów, w tym jagodowych ma na celu ściąganie do parku większej ilości ptaków.

5.9 Wymienić ławki i kosze i dostosować do otaczającej park architektury.

Projektowany wzór ławek - ławka z oparciem

Klasyczna ławka o bardzo popularnym kształcie. Produkt często wybierany ze względu na szczególną zdolność wpasowania się w tradycyjne i zabytkowe otoczenie. Zastosować malowanie żeliwnych stóp ławki na kolor ciemnozielony młotkowy. Siedzisko w kolorze ciemny brąz, tak aby ławki zintegrować z otaczającą zielenią parku i pozostałymi elementami małej architektury parkowej.

Producent KOMSERWIS

Kosze wzór
Producent Zano

5.10 Wprowadzić elementy wodne w postaci fontanny nawierzchniowej, celem podniesienia atrakcyjności parku.

Obecnie park przy słabym stanie nawierzchni i zdegradowanej strukturze nie zachęca do wypoczynku. Wprowadzenie elementów wodnych pozwoli na przyciągnięcie szerszego grona osób korzystających z wypoczynku. Projektuje się fontannę nawierzchniową w obrębie przychodni Medikus na skwerze parkowym w formie dzielonego okręgu wraz z zielenią towarzyszącą i oświetleniem.

5.11 Należy zastosować ekran z zieleni oddzielający park od ruchliwej ulicy Wrocławskiej poprzez wprowadzenie niejednorodnych żywopłotów z gatunków tawuł, jaśminowców i innych kwitnących krzewów

5.9 Wymienić oświetlenie i dostosować do przebiegu ciągów komunikacyjnych.

Zastosować lampy stylizowane. Kolor słupów parkowych – zielony, typ SP3W/E W., wysięgnik WTM 14/3, oprawa OW szyszka przezroczysta PCUV ROSA ze źródłem światła.

Do podświetlenia drzew pomnikowych i tablic informacyjnych należy zastosować projektory ARIES ZENIT 30 ze źródłem światła.

5.10 Na krańcach ciągów dróg pożarowej rozmieścić stylizowane żeliwne stojaki dla rowerów. Wzornictwo i kolor dostosować do projektowanej elementów małej architektury w parku.

5.11 Wyznaczyć i udostępnić część otwartych trawników w parku dostępnych do zabaw z psami z jednoczesnym określeniem pozostałej części trawników jako niedostępnych dla zwierząt. Wydzielić strefę dla psów za pomocą żywopłotu.

5.12 Udostępnić trawniki w parku (poza strefą wydzieloną dla psów) jako miejsca biernej rekreacji i wypoczynku.

Udostępnienie trawników do rekreacji biernej ma umożliwić wypoczynek na kocach dla mieszkańców w środkowej nasłonecznionej części parku.

IV WPŁYW NA OTOCZENIE

Park miejski oddziałuje w sposób istotny na otoczenie. Swoją rolą i funkcją rekreacyjno wypoczynkową z elementami edukacji przyrodniczej umożliwia czynny i bierny wypoczynek. Podnosząc walory estetyczne parku podnosi się również atrakcyjność tej części miasta. Wprowadzenie barw i wyciszenie parku poprzez zielony ekran od ruchliwej ulicy ma wyciszyć wnętrze parku umożliwiające lepszy wypoczynek. Park pozytywnie oddziałuje na otoczenie wnosząc elementy pożądane w strukturze miasta.

V INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Ze względu na rozległy obszar parku i jego bezpośrednie otoczenie wprowadzono drogi przeciwpożarowe i ewakuacyjne podnoszące poziom bezpieczeństwa w parku i jego bezpośredniej okolicy. Drogi te będą jednocześnie służyły jako ciągi pieszo jezdne. Wjazd na teren parku dla pojazdów mechanicznych będzie ograniczony za pomocą barier ochronnych możliwych do natychmiastowego zdjęcia w przypadku konieczności użycia ciągów komunikacyjnych jako dróg ewakuacyjnych i pożarowych. Na obrzeżach parku zaprojektowano parkingi dla pojazdów mechanicznych.

IV Dokumentacja Fotograficzna

Zdjęcie nr 1
Stan aktualny - Podest do likwidacji

Zdjęcie nr 2
Miejsce projektowanego parkingu od ulicy Muzealnej

Zdjęcie nr 3
Fontanna do likwidacji

Zdjęcie nr 4
Dom Kultury

Zdjęcie nr 5
Płotki do likwidacji

Zdjęcie nr 6
Alejka do Ars Medika

Zdjęcie nr 6
Widok na zdegradowane poszycie w parku

Zdjęcie nr 7
Widok ogólny Parku od strony ul. Wrocławskiej

Zdjęcie nr 8
Widok na projektowane parkingi od strony Opery

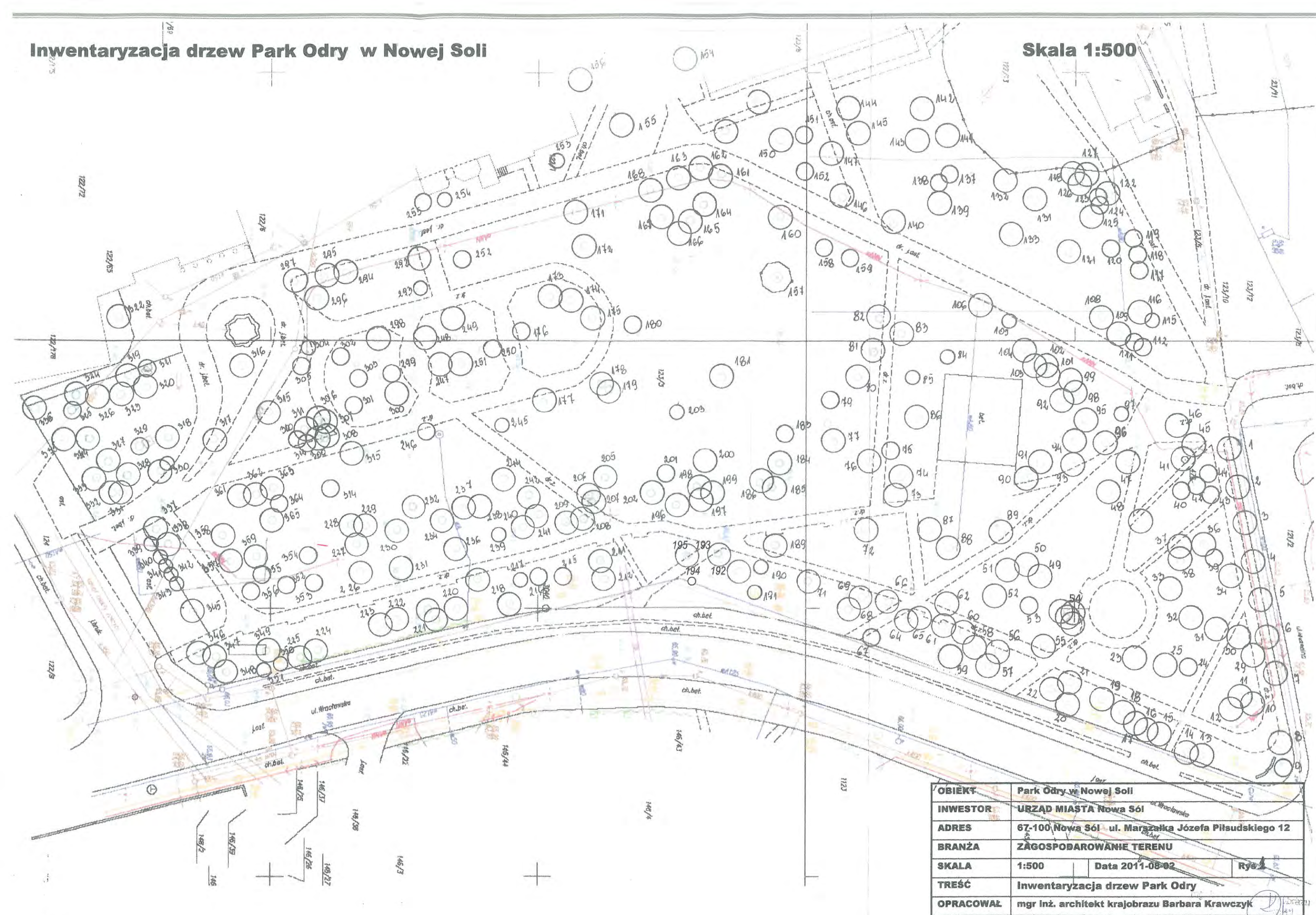

Zdjęcie nr 9
Widok zaciemnionych alei parkowych

Inwentaryzacja drzew Park Odry w Nowej Soli

Skala 1:500

OBIĘKT	Park Odry w Nowej Soli		
INWESTOR	URZĄD MIASTA Nowa Sól		
ADRES	67-100 Nowa Sól ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 12		
BRANŻA	ZAGOSPODAROWANIE TERENU		
SKALA	1:500	Data 2011-08-02	Rys. 1
TREŚĆ	Inwentaryzacja drzew Park Odry		
OPRACOWAŁ	mgr inż. architekt krajobrazu Barbara Krawczyk		

PROJEKT REWITALIZACJI PARKU ODRY

SKALA 1:600

LEGENDA

ŁAWKA PROJEKTOWANA

LAMPA PROJEKTOWANA

TREJAŻ PROJEKTOWANY

TABLICA INFORMACYJNA

OGRANICZNIK RUCHU

KĘPY KRZEWÓW
OZDOBNYCH

NAWIERZCHNIE
UTWARDZONE

DRZEWA

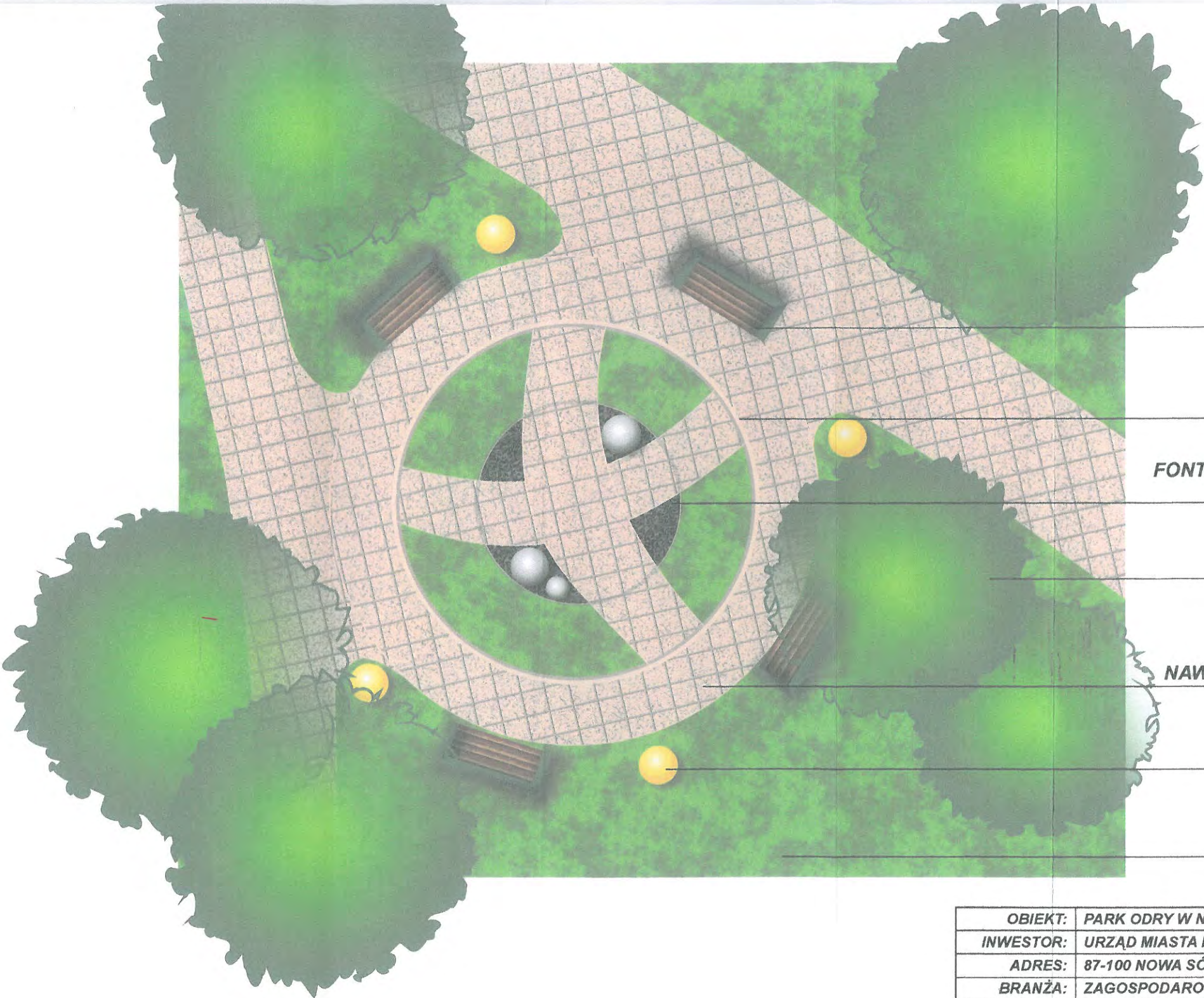
POZOSTAŁA ZIELEŃ
PARKOWA

OBIEKT:	PARK ODRY W NOWEJ SÓLI		
INWESTOR:	URZĄD MIASTA Nowa Sól		
ADRES:	87-100 NOWA SÓL UL. Marszałka Józefa Piłsudskiego		
BRANŻA:	ZAGOSPODAROWANIE TERENU		
SKALA:	1:600	DATA:	2011-08-02 RYS 2
TREŚĆ:	PROJEKT REWALORYZACJI PARKU ODRY		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. architekt krajobrazu Barbara Krawczyk		

mgr inż. architekt krajobrazu
Barbara Krawczyk
kom. 500200344

PROJEKT PLACU Z WGLĘBNIKIEM I FONTANNA

SKALA 1:100

PROJEKTOWANE ŁAWKI

PLAC Z WGLĘBNIKIEM

FONTANNA: PŁYTA GRANITOWA
I KAMIENNE KULE

DRZEWA ISTNIEJĄCE

PROJEKTOWANA
NAWIERZCHNIA UTWARDZONA

PROJEKTOWANE LAMPY

ZIELEŃ PARKOWA

OBIEKT:	PARK ODRY W NOWEJ SOLI		
INWESTOR:	URZĄD MIASTA Nowa Sól		
ADRES:	87-100 NOWA SÓL UL. Marszałka Józefa Piłsudskiego		
BRANŻA:	ZAGOSPODAROWANIE TERENU		
SKALA:	1:100	DATA: 2011-08-02	RYS 3
TREŚĆ:	PROJEKT PLACU Z WGLĘBNIKIEM I FONTANNA		
OPRACOWAŁ:	mgr inż. architekt krajobrazu Barbara Krawczyk		

Barbara Krawczyk
mgr inż. architekt krajobrazu
044